

באתי קשע"ה — אות ג. ד. ה. לגני קיט

אלא שממילא נעשה כל מה שנעשה מעת הסתלקות המו' מז"א עד גידולה בפני'. שהוא גד' האחו', והנסירה, וזיווג בחיק או"א, וזיווג או"א למו' דפני', והמשכתן בנוק' שעל ידם נגדלת בפני'. וכ"ז יש לכוון בקיצור במאיר לאישון בת עין, שהוא מ"ש בסי' כאן ג' דברים. א', ומגדיל פר' באחו' ונוסרה, הוא כניסת המו' דאחו' אחר הסתלקותם מז"א. ב', ומביאה לפניו הוא חזרתם פכ"פ בחיק או"א לזיווג הכלי. ג', ומגדיל פר' לפני ז"א, הוא כניסת המו' דפני' בה קודם שילכו לז"א. כ"ז בכלל מאיר לאישון בת עין. ול' רו"ל שבשה"כ מקביל לג' דברים הנז' בסי'. א' נסרה המאציל מאחו', ב' והעלה אותה למעלה כנגד הפני' דז"א. ג' ואז האיר עד שניהם שוים. ומ"ש עוד ואח"כ חזרה הבי' וכו', הוא הסתלקות מו' דפני' מהנוק' וכניסתם בז"א. כנלקוד' וא"ש את"ם.

ד. (שם) ומחזיר שם ב"ן שבה לשם ע"ב. ל' הק' המעביר ונק' בשם ע"ב כי נמשכו בה כל המו' ואפי' דע"ב דא"א עכ"ל. ועי' בסי' בברכת המעביר.

ה. (ד"ה ע"א) בישראל נמשך מקי' דקט' דאי'. וכ"ה בשה"כ דרו' ו' דיוצר שכ' שם שבלילה אינם מסתלקים כל המו' ונשארים בהכרח המו' דפני' דקט' דאי' ונמצא דקודם קשע"ה היה בו פני' דאי' ובישראל ניתוסף בו מקי' דאי'. וכ"ע שם שבערבית שהוא עדיין התחלת הלילה ולא נסתלקו כל המו' דקט' לגמרי אלא נשארו בו פני' דאי' שאינם מסתלקים בשום זמן וגם נשארו בו מקי' דקט' דאי' ובישראל מקבל פני' דאבא. ועש"ע על שאר הזמנים. ולכאו' הלא כל המו' הנמשכים הם מו' חדשים ומה שייך לו' בהם שנשארו הקט' מהמו' שנסתלקו, ומשלימים עליהם התשלום דקט' וגד'. ועי' ש"ש ז"ל אות יוד מ"ש בזה. ולקו"ד הייתי או' לפ"ד התו"ח זיע"א בהרבה מקומות, שההסתלקות הוא בערך מה שצריכים לקבל. והנה נז' שמו' דקט' מקבלים מזיווג התדירי דאו"א דחיות העולמות שאינו נפסק. עי' שה"כ דרו' ו' דיוצר וש"ש ז"ל אות לד' וע"ח שכ"ג פ"ו ושכ"ט פ"ב. וישם כרו"ל

ולפ"ד ז"ל אפ"ל שלכן הרש"ש זיע"א כ' שמסתלק הארת א"א ואו"א מז"א. וז"נ לקו"ד לכאו' פשוט. ומה שבאו כאן או"א וישסו"ת ביחד, ולא א' א"א מסלק מאו"א ואו"א מישסו"ת וכו', אפ' לתת טעם קצת ע"פ מ"ש האש"ל ז"ל דל"ד ע"א אות ג' בקיצור שבמו' דאחו' או"א וישסו"ת הם א' לא כן במו' דפני' ע"ש. ובכן כאן שהוא הסתלקות המו' דיום א' שהם דאח' כמ"ש בהק' המעביר, מכוונים לשניהם ביחד. ול"ק מברכת המעביר שגם שם חזרו המו' דאחו' עם המו' דפני' ולא רצו לשנות מהנוסח המקביל למפיל ז"ן בדרך אפ' וא"ש את"ם.

ג. (שם) ומאיר לאישון בת עין וכו' ומגדיל פרצופה באחו' ונוסרה ומביאה לפניו ומגדיל פרצופה לפני ז"א. כאן כ' שא"א מגדיל הנוק' באחו' וגם מגדילה בפנים. ובהק' המעביר לא נז' הגדלת הפנים ע"י א"א אלא רק האחו'. אלא שבשה"כ דרו' ו' דלילה כרו"ל ואחר שנתמעטה נסרה המאציל מאחוריו והעלה אותה למעלה כנגד הפנים דז"א ואז האיר בה א"א והשלים תיקונה והגדילה וכו' וכו' ונמצאו עתה שניהם שוים ואח"כ חזרה הבי' להלביש נה"י שלה ברישא דז"א ונמצא כי אז היו שניהם פכ"פ עכ"ל. ומדברי הרש"ש זיע"א מובן שמפרש משרז"ל המאציל הכונה א"א. וכרו"ל עוד בסוה"ד קודם הכלל העולה, וגם היא חוזרת לבחי' נקו' א' ואח"כ א"א עצמו מגדיל ומאיר את הנוק' וכו' וזה ענין אומר ומאיר לאישון בת עין שהיא הנקו' הזאת וכו' וצריך שתדע כי זו הנקו' יכולה לעמוד עם ז"א פכ"פ פבכל עת וזמן עכ"ל. וכידוע, ועי' ש"ש ז"ל, שנקו' זו היא נקו' הפנים. והשתא מדברי רו"ל אלו מובן, שא"א מגדיל את הנוק' באחו' וגם בפני'. שהרי אמר ואחר שנתמעטה נסרה המאציל מאחו'. כשתלה הנסירה במאציל שהוא א"א, משמע שעל ידו נגדלה באחו' עד שננסרה. וכשא' עוד והעלה אותה כנגד הפנים, וכן מאיר לאישון בת עין שהיא נקו' המ' שיכולה לעמוד עמו בפני', משמע שמגדיל גם נקו' הפני'.

ומדברי רו"ל גר' לכאו' שעיקר הכונה ומאיר לאישון בת עין הוא על הגדלת הפני'.

וי"ל בדוחק. **עוד צל"ע** במשרוז"ל בדרו' ו' דק"ש דיוצר בסוף כונת יא"י וז"ל מה שהם (או"א ודעת) מקבלים ממנו (מא"א) הם ג' היות במי' יודין וכו' וכבר ביארנו ענינם בביאור קשע"ה ושם נתבאר כי ה"ס יגת"ד דעתיקא והם י"ג חיזורתי דרישא דעתי עכ"ל. ובדרו' קשע"ה לא נו' זה. רק מ"ש בסוף דרו' ז' שג' היות רי"ו שבמזל משפיעים באו"א ודעת ביא"י ועי"ז מתבטלים החיצו' שענין הדיקנא הוא לאכפיא דינין ע"כ. וכן שם בפ"ח. ויכולים לו' כמו שידוע שהמזל יש בו ג' היות דיודין כמשרוז"ל בשט"ל פ"י ובשט"ז ובמ"א, אבל מהחיזורת"י לא נו' כלום.

ז. (ד"ט ע"ב) גם יכוון להמשיך הג' ע"ב וכו'. בזיווג הנה דכלי דאו"א כרוז"ל בשה"כ דרו' ח' דלילה להעלות זו"ן בסוד מ"ן לאי' וגם אנחנו נעלה אתם, וכן קבלת דמב"ד. וזה לא נו' בס"י. ואולי שבאמת צריך המכוון לתת דעתו בקבלת דמב"ד ועליית הנרנח"י שלו וזו"ן באחד, לב' הבחי'. לבחי' הפרטיים דק"ש עצמה, ולבחי' הכוללים דכד"ש. ועוד אפ"ל לפמ"ש שם בשה"כ במילת בשכמל"ו בזיווג דכלי דזו"ן כיון שהוא לעשיית כלי די לעלות בסוד פקדון ולא כמו זיווג דנפ"א שהוא להולדה ע"ש. ואולי נוכל לו' כעין זה בעליית זו"ן לאי' שגם הוא לעשיית כלי, ולכן אין מן ההכרח לכוון בפ"י להעלותם, אלא שגם בזיווג דהולדה בק"ש דיוצר לא נו' שם עלי' וצ"ע.

ח. (ד"ב ע"א) הו"ק דגד' דק"ש. ידוע משרוז"ל בדרו' שינוי התפילות שבשחרית יש מו' גמורים בו"א, ובמנחה נכנסין רק ו"ק דאי' דגד', ובערבית בק"ש ו"ק דאי' ובעמידה ו"ק דאבא, ובקשע"ה מבואר בדרו' ק"ש דיוצר יש ו"ק דאי'. וכ' הרב ש"ש ז"ל בדרו' א' דערבית וכן בדרו' שינוי התפ"י אות כ"ד ובמ"א, דכ"ז הוא בכלי' פני'. שאחרי התפילה נסתלקו המו', ובמנחה חוזרים ו"ק דאי', ושוב נסתלקו וחוזרים בערבית ו"ק דאו"א, ובקשע"ה ו"ק דאי'. [ואחר ערבית נסתלקו וחזרו בקשע"ה: פת"ע דנ"ט ע"ב סוד"ה הגה] ועי' ג"כ צו"ש

מקי' אבא דשחרית נמשך מחי' או"א המזדווגים מעצמם ע"י רוחא דשביק המעלה מ"ן שלא על ידנו. וכ' הש"ש ז"ל אות ג' שאין תימה מתי מזדווגו או"א לכלי די"ל דהוא בקשע"ה ששם מזדווגים או"א וזו"ן לכלי ורוחא כנו' בדרו' הלילה עכ"ל. **ולא הבנתי** הלא בלילה הוא באו"א וזו"ן הכוללים דיום שעבר, ובשכ"ט הנו' מדבר בק"ש רגילה שהוא בפרטות. וזו"ן דפרטות כ' הרש"ש בש"כ פ"ט הכלי שלהם הוא באהבה ע"ש. ואו"א הפרטים דשחרית, אפ"ל **שהוא לפני הק"ש**. וא"כ אפ"ל שבכל זמן נמשך לז"א, בלי שום כונה מצידנו, חלק ממו' דקט' מזיווג התדירי הנו', כל זמן לפי בחינתו. ואנחנו ממשיכים התשלום וגם הגד', ע"י הק"ש. וזה נק' שהמו' נסתלקו ולא נשאר אלא פני' דאי' או גם מקי' וכו' כפי הזמנים, כלו' שהוא עתיד לקבל עתה מו' שעכשו נק' מסולקים ממנו, ולא יש בו אלא חלק מהקט' שלהם, וזה נק' מה שנשאר בו מהמו' שנסתלקו כי הוא מקבלם מהזיווג התדירי בלי שום דיבור או כונה מצדנו. וזו"ן לקו"ד לכאו' כמעט אמיתי ממש. ורשמתי עוד קצת מזה לפקו"ד על הסי' בהק' ק"ש דקרבות וא"ש את"ם.

ו. (ד"ו ע"ב) יא"י להמשיך ג' מיני שפע מג' ע"ב וכו'. ולא פי' באיזה דרך מגיעה ההארה הזו לאו"א ודעת, כמו שפי' בה' ב' בעצמות הג' ע"ב. ולקו"ד גר' פשוט שבאותו הדרך עצמו נמשכה ג"כ הארה זו, דהיינו ע"י המזל. וז"נ משרוז"ל בסופ"ז דלילה צריך לכוון שאותם ג' היות דמילוי יודין העולין רי"ו אשר בדעת העליון מזל עי' הם משפיעים שפע גדול ביא"י שהם או"א ודעת שלהם והם מקבלים מאלו הג' היות ומושפעים מהם עכ"ל. וכונתו ודאי על השפע, ולא על העצמות שאותם מקבלת אי' בזיווג באחד ולא ביא"י, וקא' שמקבלים השפע הזה ממזל עי' והוא פשוט. אלא דלקוצר השגתי לא ידעתי למה לא נמצא כזה גם בשחרית בזיווג דהולדה שהוא ע"ד ההמשכה הזו, אלא שכאן ג' היות עם ה"ג, ושם שם ע"ב עם ה"ח, ולא הוצרך שם להמשיך בתחי' שפע ואח"כ העצמות כמו כאן ומאי שנא.

סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן בקריאות שמע השונים (אחור)

מקורות
 שעה"כ דף י"ט ע"ג.
 סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
 ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
 נה"ש דף י"ז סע"ג.
 ע"ה ח"ב דף כ"א ע"ב.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
 קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

מקום ההמשכה	ו"ק דגדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ	צ'	ל"מ	צ' (תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד ד)ז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד ד)ז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת ד)ז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקראים נוק' בתיבת שמע

שמע יחוד ה הו יה נ"י א"ל ייאי יאההויהה

	מדרינג שניעית	מ' דחסד
ע"כ דע"כ	יוד הי ויו הי	כ"ו כ"ו דעתיק אנה ז"א
זיוג דנ"ר	מדרינג חמיסית	מ' דנבו'
ככתר יאההויהה	יוד הי ואו הי	כ"ו כ"ו דעתיק דעתיק איפה ניק ז"א כ"ו
כ"הנ"ד יאהלוההים	יוד הי ואו הי	מ' דתפא'
כז"ת יאהרונהי	יהוה	כ"ו כ"ו דעתיק י"א ז"א
	יוד הא ואו הא	מ' דמלכות י
	מדרינג שליטת	כ"ו כ"ו דעתיק דעתיק ז"א
	מדרינג שניעית	פניכ דמלכות
	מדרינג שניעית	יוד הו הו הו
	מדרינג שניעית	סך כולס נ"י כס משמע

אוצר החכמה

כליכ דמ"ן עס מ"ן מיסוד דאימא

י' מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך. י' ע

כה המעלה מ"ן יהוא רוחא מיסוד דאימא

ריה ווו יוד הו הו הו נ"י ע

מז"ת דאימא

מכינא דאי'

יוד הי ואו הי נ"י ע

גמה וד הו הו

לסלק הארת הלבוש הגמשך מהארת עטרת יסוד דהכונה לה"ת
דהכונה ומלנין הארת הלבוש הנ' לנידך ת"ת דז"א.
יכוין

<p>יכוין להמשיך מח"ן בנ"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דא"י עם מו' פנימיו דל' דל' ונ' דללס עם חלקי הנרנח"י והמקיפי' המלוכשי' זהם שהם ג' אהי"ה וג' הויות בני' כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה.</p>	<p>נשמ' דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן אֱהִיָּה יְהוָה אֱלֹהִים</p>	<p>חיה דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן אֱהִיָּה יְהוָה אֱלֹהִים</p>
--	--	---

לחח"ן בנ"ה דת"י דו"ק דכירורי'
 הגו' הכלולי' בחוך הנוק' העומדת
 בהיכל אהבה דברי'.

רוח דנרנח"י דנפש דנ"ר
 דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן
 אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱלֹהִים

ישראל
 להמשיך מח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דכרלו'
 ו"ק דהבו' עם מקיפי הר"ם דללס המלוכשי' זהם
 עם המו' דיניקה המלוכשיס זהם מהם מלוי דרצוע דקס"א העולה
 בנ"י ש"ר והם מקיפי החו"צ דר"מ, ומ"א אותיות דקס"א העולים
 בני' ארי שהם מקיפי החו"ג דר"מ הגו' עם חלקי הנר"ן ח"י
 והמקיפי' המלוכשיס זהם שהם ט' אהי"ה וט' הויות ונקודותיהם
 כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י
 ודנרנח"י דרוח דרוח דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן :
 אהיה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יְחִידָה דְנִרְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

חִיָּה וְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִרְנַח"י דְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִשְׁמָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אוּצַר הַחֲכָמָה
יְהוָה יְהוָה

חִיָּה וְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִרְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה.

וְאֵהִיָּהּ 6025

חו"ג

חו"ב

אֱהִיָּהּ
אֱלֹהִים הִי יוֹד הִי

אֱלֹהִים הִי אֱלֹהִים הִי יוֹד
אֱלֹהִים הִי יוֹד הִי

אֱלֹהִים לְמַד פֶּא הִי יוֹד וְיוֹ דִלְתָה הִי יוֹד
נִי אֱלֹהִים מְקִיפִי חו"ג דִלְתָה דִלְתָה הִנּוּ

ג'י ט"ז מְקִיפִי חו"ב
ר"ב דִלְתָה דִתְבוּנָה.

לְחַח"ן בְּג"ה דִת"י דְכַחֲב"ד וְחַג"ת דְפֶר' וְק דְב"ן דְמ"ה וְדְב"ן
דְב"ן דְבִיגָה דְז"ח.

יְכוּיִן לְסִלְקָה הַאֲוֵר הַמְחַפְשֵׁט בִּיסוּד דְתְבוּ וְלִהְעֵלוֹתוֹ לְת"ה דְתְבוּנָה
וּמִלְטָנָן הִיסוּד הִנּוּ לְלוּרְךְ הַדְעָת דְז"ח.

יִשְׂרָאֵל

ליל שב"ק

ישראל

יכוין להמשיך ג' קווי חמ"ן בג"ה דת"י דפרל' גה"י
וחג"ת דה' פרל' גה"י דחג"ת דפנימיות דיסו"ה
עם המו' והגרנח"י המלוכשים בהם שהם כ"ו הוי"ת וכ"ו א"ה
ונקודות כידוע שהם יחידות וחיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות
דג"ר דגרנח"י דנפש דרוח דנשמה דמ"ה וכ"ן דמ"ה וכ"ן.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אה"ח 6025

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

א"ח 6025

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

לכתרים וחמ"ן בג"ה דה"י דפר' ו"ק דה' פרל' גה"י וחג"ת
דפנימיו' דבינה דבי' דז"א.

יכוין לסלק האור המתפשט ביסוד דתכו' לת"ת דתכו' ומלטנן
היסוד הנז' ללורך הדעת דז"א.

ע"כ ליל שב"ק

יכוין

יכוין להכין ולהזמין לאו"א ודעת ע"י שימשי' להם מיה"ו דע"ב
 דמו"ם דא"א מו' דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן
 דמו"ם דא"א מו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב ומבג"ה
 דמו"ם, וע"ב וס"ג לדעת מוא"ו דע"ב ומדת"י דמו"ם, ועד"ו יכוין
 להמשיך מו' דיניק' מעתי' לא"א ומאח"פ דא"ק לעתי' וכן מזה לזה
 עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלו' לעלות מ"ן כל
 א' לפר' שלמעלה ממנו כדי שידווגו כל הפרלו' הג"ל במלת אחד
 לאה"ח 6025 להמשי' מו' דגד' לפר' שלמטה מהם.

גם יכוין להמשי' לאו"א ודעת ג' מיני שפע חג' ע"ב שהם בגי' רי"ז
 שבגבו' דדעת דעתיק דגניז באורא דא"א.

אלהינו אימא	יהוואדני יסו"ה	יהוואדני אבא
מדי א' דע"ב דא"א	יאהדונהי	יאהדונהי
דבג"ה דמו"ם	מני"ן דע"ב דא"א	מיוך דע"ב דא"א
אהיה	דת"י דמו"ם	דחח"ן דמו"ם
יהוה	אהיה	אהיה
	יהוה	יהוה
אלף הי יוד הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
לבג"ה דאו"א ויססו"ת	יוד הי ואו הי	לחח"ן דאו"א ויססי"ה
יכוין לסלק האור	לדת"י דאו"א ויססו"ת	יכין לסלק האור
שצפרק אמלעי דנלח	יכוין לסלק האור	שצפ"ת דנלח דתבו'
דתבו' ולהעלותו לת"ת	שצפ"ת דהוד דתבו'	ולהעלותו לה"ה דתבו'
דתבו' ועי"כ ילטנן	ולהעלותו לת"ת דתבו'	ועי"כ ילטנן הפרק
הפ' הגז' ללורך חכמה	ועי"כ ילטנן הפ' הגז'	הגז' ללורך חסד דז"א.
דז"א.	ללורך גבורה דז"א.	
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
שפע מעתיקא לאימא	שפע מעתיקא לדעת	שפע מעתיקא לאבא
רי"ז	דאו"א	

רי"ן

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אוצר החכמה
ה"ג

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

במלה הוי"ה הב' אחר שהמשיך הג' מיני
שפע מג' ע"ב הנו' יכוין להמשי' הג' ע"ב
עלמין עם ה"ג מגבו' דדעת דעה' לגבו'
דעתי' שבחכמה דא"א, ונושם למזל הח' נולד
חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל הי"ג
ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיכו הג'
ע"ב הנו' וה"ג הנו' לכחב"ד דאבא.

זווג מרין מזלין

יוד אלה הי הי ויו יוד הי הי ע"ב וקס"א

א"ה"ח 6025

יוד הי ויו הי

ה"ג
יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

לכחב"ד דאבא

לקיים מ"ע אנכי ה' וכו' ומצות לא יהיה קן

אחך א"ח ע"ס דז"א שבו שס מ"ה יוד הוא ואו הוא
ד' נוק' לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספירות מנה"י
דז"א שבה שס אדנ"י אדנ"י.

יאהדוניהי אחדות גמור יכוין לכלק האור שבפ' אמלעי דהוד
גם יכוין להמשיך לזו"ן מקרי הבונה ולעלותו לה"ת דתבונה
אחרונה דע"ב דא"א דת"י דגבורה ומלטנן הפ' הנו' ללורך בינה
דמו"ס. דז"א.

הי

הי

יאהדונהי

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אי הו יו הו
י הו וו הו

לז"ן יאהדונהי

ימסור נפשו עק"ה ויכוין לקבל
ד' מז"ד מארבע אותיות הוי"ה
וד' אותיות אדנ"י ליחדם ע"י ד'
אותיות אהי"ה וע"י ד' שמות
עסמ"ב.

סקי"א א יוד הי ויו הי

שרי"ה ד ה יוד הי ואו הי

הרגו נ י יוד האואוהא

חנק ה י ה יוד ההו הה

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן

אל הנוק' דז"א דאלילות העומדת צברי' ולהמשיך לה יי"א דס"ג
דאותיות מכתר וחכמה דא"י והם עולים במספר א"ל כבוד חסד
א"ל, ויכוין להמטיק צו את הב' פעמים שך שך דיניס דזו"ן
הנכללים אח"כ בה שהם הו' מלכים דזו"ן ועי"ז מחמלא שם
אדנ"י שבה א"ל דלת נון יוד גי' תרע"א שהוא צ"פ
ש"ך ש"ך יי"א דס"ג.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א,
ויכוין לחבר זו"ן ומתחברת רחל
עם לאה.

יאהדונהי

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

גם יכוין להעלות נשמות זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע
ישראל שהם חח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלו' ו"ק דתבונה
עם מקיפי ה"ל"מ דללם המלוכשים בהם עם המו' דיניקה שהם
מלוי רבוע קס"א העולה ש"ר והם מקיפי חו"ב ומ"א אותיות דקס"א
העולים

העולים אר"י והם מקיפי חו"ג עם חלקי הגרנח"י עם נשמת
 עם נשמת היסוד דא"א שבנינה דז"א עם הבירורים הנז' למ'
 לאבא ואימא.

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

אה"יח 6025

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

אוצר החכמה

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

למין לאו"א

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אלף אלף הי

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אלף הי יוד

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אלף הי יוד הי

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

ג' ש"ר מקיפי חו"ג דל"מ

אודה

תקוני השגיאות

הנה טה שבתוב בלוח הטעות הז' א' יבנה הדפים

מן ברוך אתה ולא מן התחלת הספר: אוצר החכמה

בתי' ברוך ד"ה ולווג פ"ר הזכיר כי יסו"ת כו', ול"ל על היכה
ויסו"ת ב' קוין כזה " ישם עיי' נוסמ"ב ול"ל עכמ"ב. ישם בליור שם קנ"א
יבדף א' ככוע"א וכסס קנ"א בליור. ל"ל בליור רל"ב כזה א' קף | הההו
| הההו | יו"ר | הההו | הההו | ישם שורה א' דיה להמכ"ך כו' דיווגי
ל"ל דיווגי. ישם בתי' אתה בשורה ה' כתוב שם ד' מלואי אקיות: ול"ל ג'
שמות קס"א וקמ"ג וקנ"א. ישם כסס הג' שהוא קמ"ג כתוב ה ביור. ול"ל ב'ז':
דף ב' כוע"א בתי' השם של הברכה בכל לילה יכוין כסס מ"ה בנקוד, נ"א השם
ע"ב מלא דמלא השיך בל"ל ש"ך ל"ל כלו בקמץ. ישם ע"ב בתי' המכ"ל כתוב
שם ג' הויות המשולבים כו': נ"א המשלישים: ישם ד"ה פ' במכ"ק ה' הם
ה"י והרמ"ז כתב כי כ"ס בא"ת כ"ס הם י"ו עם ב' אותיות הרי ה"י ויועיל
שלא להזכיר מ"ק כהוהרת הרז"ל: דף ג' בתי' על כו' שם חשב ג"כ על במיק.
ל"ל ג"כ כזה האופן כי על בא"ק ככ"ר חושבן י" ובידה הרי כ"ה: שם
כסס הוי' בליור עיינין. ול"ל באות ו' ג' עיינין ואו יהי' ההשכון מדוייק כ"ד
עיינין ^{אח"כ 16025} וכן בכלה: בדף ה' כוע"ב דיה יכוין לט"ק האור המתפשט ביסוד
דתבו'. והרב הר"ם דוויך גורם בעטרת יסוד וכן בדף של ל"ל ש"ק הגיה כנ"ז.
בדף ו' ע"ב דיה גם יכוין להמשי' לאח"א ודעת. ל"ל דכללות כ"ד שעות שכן
מביא ח"ר ש' דוויך משם הרב עלי נהר ד' י"ג ע"ג. שם ד"ה ה' אלקינו ה'
וכו', השילובים והשם אדנות כתב הרב הגז"ל שהם ע"ס. (וכן הגיה הרב
הגז"ל) וכשאר הסידורים כתובים הם: בדף ו' ע"א בשורה ו' המכיים לכהכ"ד
דאבא וכפי הגז"ל צריך לסיים ג"כ דכללות כ"ד שעות: בדף ח' כוע"ב ד"ה
גם יכוין להעלות א"א ונו"ק כו' עד רוס המעלות: בדף ט' כוע"א
ד"ה ויכוין כו' ואבא עה תכונה. ל"ל ואי' עם תכונה. שם ע"ב ד"ה
גם יכוין להמשיך הג' ע"ב כו' וי"ע ועי"כ. ול"ל אחר תי' וי"ע עם ה"ג: שם
ויכוין לזווג יסו"ת הראשונים כו' ומתלכשים ד' מוחי' חכמה בגלח כו' והם
גל"ס דא"ת. ול"ל דא"ח דבינה דנה"י די"ש"ס. וכעד"ז כו' והם גל"ס דא"ח דבינה
דנה"י דתכונה: שם בל"ל ש"ק דג"פ. גירסת הרר"ש דוויך דה"פ. בד' י' ריע"א
שורה

ג דרושי ק'ש פי' על ש' הכונות ופרי עץ חיים ששון כג

דרוש ד' לפיל דרוס ב' ודרוס ג' ושם בציוני עוד בזה קחיש משם וכבר כתבתי כי בכל אלו ג' דרושים חוזר רבינו אוחו ענין ומבאר יותר לאורך סדר הכונה פ"ח שכ"ו פ"ד ושכ"ג פ"ו ש"מ פ"א לק' דרוס ו' פפ"ח פי"ו דק"ט ובריט הקדמת פפ"ח ד"ה וכבר וכו' מבואר דקכ"ה בענין המו' סי' עולת תמיד דג"ו.

א סס עוד יש חילוק ג' בענין ד'ק"ט וכו' ורע והשני חלוקים כבר ביאר באורך בדרוש הקודם ועי' לפי' בזהו כ"ב מ"ט באורס .

ב סס כי הלא ביארנו בענין ק"ט של יזר וכו' לק' דרוס ו' .

ג סס והנה הוונג דשמריה כבר ביארנו שנגמס בוא קודם האווג כל המו' וכו' והח"כ נפשה הוונג הוא בפת נפילת אפיס פ"כ סס וז"ל דלמה זה נקט וווג דכ"ה ולא נקט וווג של הפתיה שבברכת שיש שלום שהוא ג"כ דיעקב ורחל ואפשר דנקט דכ"ה שהוא אחרון אחר ברכת ש"ס .

ד סס אבל בשאר הוונגים אין הדבר כן כמשי"ת וגם ענין זה תלוי טעמו במש"ל וכו' פי' בשאר הוונגים כמו בפת חפלת המנחה וכן בחפלת ערבית שאז אין נכנסים בוא' בבחי' כלי' פנימי' אחר שנסתלקו כל המו' בחפ' שמריה אחר גמר פלינו לשבח כנ"ל אח"כ בפת חפ' מנחה אין נכנסים רק ו"ק דמו' דמזר איננה אבל ג"ר דאי' ולגם שלם דחבא אין נכנסים כלל כנו' לקמן בדרוש שיני התפלות יע"ט וכן בחפ' ערבית אין נכנסים רק ו"ק דאו' ה' לבד נמצא דדברי רבינו כאן מדבר בבחי' כלי' פנימי' אבל בבחי' כלי' אמצעי' דתפלת מנחה וכן בכלים חיצו' דחפ' ערבית שם אינו כן אלא נכנסים כל המו' ולגם שלם דאו' בוא' וכל זה כבר הארכתי לפיל בדרוש א' אות ג' משם תבין זה היטב ועיין בנהר שלום ד' כ"ה פ"א והחדש ד' י"ג ספ"ב יע"ט .

ה סס וגם הטעם הזה תלוי במש"ל כי בשאר הוא חסד גמור וכו' לפיל דרוס א' וסוף דרוס ג' .

ו סס וכיוצא בזה ע"כ פי' בק"ט שכל המיטה .

ז סס והנה החילוק הזה שביארנו אינו אלא בכוונת פנמי' ע"כ פי' דזה דיעקב וזה ביעקב ולמה כנ"ל .

ח סס כי כבר ביארנו בק"ט דיוגר וכו' כמו שית' לק' בק"ט דיוגר פ"כ לק' דרוס ו' .

ט ואמנם החילוק הג' וכו' והשנים האחרים כבר פי' למעלה בדרוש ג' ועיין שם בזהו כ"ב מ"ט ואפי' שהדברי פשוטים אני מפרשם לטובן ירוץ הקורא .

י סס כי בהכרח שמו' פנימי' דקטטת דמזר איננה לא יסתלקו כלל לפולס לא ביום ולא בלילה וכו' ז"ל אימתי נמשכו דלא מצינו בש"ס מקי' שפירש רבינו לכוין תחילה להחשיכם כדי שגאמר דלא יסתלקו ואפשר מתחילת בריאת הפולס מוונג דרפתא נמך מאליו ולסיבת הגלות וחורבן ב"ה מסחלקי' כל המו' אפי' דבחי' הקטטת אחר החפלה ועבודה היא חוץ מבחי' הפנימי דאימא שאינו מסחלק ועי' לק' דרוס ו' ד"ה ונבאר וכו' .

יא סס בסוד והתכונה תחיה בפליה פ"כ פי' רמז לתכונה ג"כ דבחי' קטטת והם מו' פנימי' דמזר אי' דקטטת ואין חימה דמו' הס ג"ר ואיך קאמר והתכונה דוקא וז"ל והתכונה היא השיקר וכו' נכלל הבינה והדעת כנו' בסוף הקדמת רחובות הנהר ד"ה פ"ב יע"ט .

יב ובהו תבין טעם אמיתי למה אין ד' וווג והד' המשכת דק"ט שוות והכל תלוי במה שנו' וכו' פ"ח שכ"ו פ"ד ש"מ פ"א שכ"ב פ"א ושכ"ג פ"ו ועיין לקמן פ"ו איך הגלות והחרבן ב"ה גרם כל אלו השנויים של ד' מיני ק"ט דכל א' משוה מחברו שאין המשכת המו' שלהם שוים .

יג סס ולכן גם הוונג הוא תחתון והוא ישרב ולאח בהיוחס למטה מן החוה פ"כ פי' בבחי' כלי' פנימי' ועיין מ"ט לפיל דרוס א' אות ג' ועיין עוד לקמן דרושי הלילה דרוס ד' ודרוש שיני התפילות בסופו ד"ג פ"ד יע"ט ומשם תבין מ"ש וגם בענין זה תלוי בניסח המו' דגלות אח"כ (פי' במילת אחד) אס נכנסים (פי' במילת ישראל) שלם או מקתחה וכו' פי' עוד לקמן ותבין .

יד סס ולכן יש בו כח לקבל בחפי' ערבית מו' אחרים גבוהים יותר

ספיקר סנתנינו בתפנת שמריה אינו אלא בבחי' מ"ה דמ"ה אך נמשך ג"כ המו' דב"ן דמ"ה של אחר חלות אחר הג"ה כשנסתלקו ולא קרא ק"ט כותיקין לאורך וווג הכולל דכ"ה דכ"ד שנות שהם ד' זמנים המ"ל דהם וז"ן הגדולים ב' מאורות הגדולים כנו' לפי' דרוס א' דאס אין אנו חוזרים בהם אחר שנסתלקו איך מזדווגים וא"ת הרי עדיין בבחי' מ"ה דב"ן השייך לתפ' מנחה עדיין לא נמשכו עוד חפלת המנחה י"ל דכבר נמשכו המו' דו"ק דאימא מתפלת שמריה כנ"ל לפי' דרוס א' וסס כתבתי בארוכה ומכיון שכן סיך וווג דנפילה אפיס בשמריה שאז יש מו' בכל ד' בחי' של הכ"ד שפות שהם בחי' ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן מידת יוס פס מידת לילה .

טו סס וק"ט הב' נהמשיך המו' האחרים היותר עליוני' וכו' פי' דק"ט א' הוא להחזיר המו' דב"ן דמ"ה של אחר חלות וק"ט ב' להמשיך מו' חדשים ממש בבחי' מ"ה דמ"ה ועיין בזהו הקודם מ"ט .

טז סס והטעם הוא לפי שגם לזה צריך תנאי אחר והוא שאות' שמחפלים חפלת הותיקין וקורי' ק"ט עם הג"ה צריך שיחיו חסידים גמורים שחופיל כונתם ומחשבתם לקיים אותם המו' שלאחר חלות לילה שיחזרו מפלגון ע"כ עיין בפפ"ח דרוס ק"ט פט"ז הנרשא וקורי' ק"ט קודם הג"ה יע"ט אך לפי גרס' זאת ז"ל מ"ט שחופיל כונתם לקיי' אותם המו' וכו' שיחזרו מפלגם זה אין טורח שהרי קודם הג"ה אין זמן הסחלקותם אלא דוקא פס הג"ה כנ"ל ולא נסתלקו עדיין ואיך סיך לו' שיחזרו ועטס שאין פרישות בק"ט דקרבנות עיין הטעם הנמ"ח בפפ"ח סס לפי שק"ט דקרבנות הוא עוד זמן למה לכן אין בזהוה ק"ט פרישו' כי אין בלחה אלא עוד וכו' יע"ט .

טז סס שחופיל כונתם ומחשבתם פ"כ ההפרס של הכונה למחשכ' כתנח' בהונטרים שמון ששון בש' מ"ו פ"ב אות ח' יע"ט .

טז סס שיחיו חסידים גמורים' פ"כ פי' חסידים כבחי' בקונטרסו ס"ט ח"ב בשמ"ט פ"ו אות ב' החיש משם ועי' בנהר שלום הקדמת מנביש פרומים בסופו

יז סס ואמנם בחפלת המנחה הוא וווג דישר' פס למה מן החוה ולמעלה ואין צריך לקרות ק"ט והענין וכו' ליק' דכ"ט דרוס שיני התפנות יע"ט לפיל דרוס א' ועיין סס מ"ט דזה בכלים פנימיים .

מ סס והחסד גובר בפולס פ"כ עיין לפי' דט"ז ע"ד דרושי קדים ד"ה ופתה נבאר וכו' וגם במנחה אומרים קדים קודם הפתיה וכו' וסס ביארנו הטעם לפי שאין בו כח להפלות הבריחה למעלה מפני שהדין שילט אז בעת המנחה וכו' ואיך קאמר כאן והחסד גובר וכו' וז"ל ופאטו ועי' לק' בסמוך .

יח סס ומחזרים נביא מפלגם מבלתי שגטרך להביא מו' חדשי' פי' ק"ט פ"כ מנחן דקדק רב אחאי' אפרים מעוה ראשי בק"ט דקרבתת ז"ל מנחן יש טעם בק"ט דקרבתת שהם עלמם מו' חדשים כדי לחזור המו' שנסתלקו באור הנקר דחן תורה אלא פ"י מוחן חדשים ועיין בשוהר להרב ש' ר שלום זל"ה וועיין לפיל בס' זה .

יט סס ועיין בדרוש התפילין טעם למה זמן התפילין טוהב ביום ולא בלילה וכו' נת' באורך לפיל דרוס ה' דהתפילין ועי' סס הצינונים בזה בכ"מ קחיש משם .

כ סס כי וווג חפלת המנחה הוא מן השוירין דמו' של חפ' שמריה ע"כ פירוש דבחי' כלי' פנימי' אבל בבחי' כלי' אמצעי' אינו מן השוירין וזה תבין ממ"ט לפיל דרוס א' אות ג' יע"ט ואינו יכול להחזיר ענין זה בכ"מ .

כא סס וטעם שאט מקדמין לקרות אותה ק"ט בפת השכיבה ית' לק' בפ"ה פ"כ לקמן דרושי הלילה דרוס ח' יע"ט .

כב סס והחילוק ה"ה וכו' אין המשכתם שיה ע"כ פי' כנ"ל דק"ט שמריה הטיעה נמשכת מחצו' פ"י דקרבתת מפנימי' ומצו' א"ה ודק"ט דערבית מחצו' א"ה ודק"ט שפ"ה מחצו' א"ה מ"ט והחילוק הב' הוא בענין הוונגים וכו' פי' כנ"ל דתפלת שמריה הוא וווג יפקו"ר ותפלת מנחה הוא וווג יעקב ולמה מן החוה ולמעלה ותפלת ערבית הוא וווג יעקב ולמה מן החוה ולמעלה וק"ט שכל המטה הוא וווג יעקב ולמה מן החוה ולמטה ד"ה כנ"ל וזה להקל מהקורא .

מקור 5: ע"ח ח"א
קח' ע"ב ליד ז'
בגובי

אמנם משם נמשך קלם בארם מנה"י כחמשיים דמוחין אשר
 גב' אלמנים דז"א כנוכר בסיומם ה' אלהיכם אחת (ה). וכגב
 כל זמן שלא נכנסו ג"ר דיליה דגלות אין שרשי החי"ג מחששין
 במקומן כי נשארז למעלה שרשם נדפס מחוברים עם חו"ג שלא
 נכנסו אמנם הארץ; לבד נכנסת ומתפשטין בוי"ק דגדלות וכן
 זה שלא יחלוקו ג' דרושים יחד כחכר אלתי וע"ש אך יש פנימם
 (ו) ושרשים וערשם שהארז ז' הוא הארם הפנימם ולא הארם
 השרשים. ודע שככל הולרז והורדס הספה בעת הזווג הוא
 זכח כמוחין כי משם נמשכס הספה לכך ביאם הקצן אינם
 ביאח מד שיהי לו מוחין דגלות ראוין להמשך משם סיפס
 ההורטס. וכגב הז"א כמוחין שבו אינם חמיר מתקיימין כטרפס
 כי הם מסחלקין וחחרין בסד טוספח דוע שיש מוחין דפיטור
 דפנימם ומקיפס דז"א ומוחין דיניקה דפנימם ומקיפס
 דז"א וב' בחי' אלו הם מוחין דחלקים ויש מוחין דגדלות וחס
 של היות והם מוחין פנימם ומקיפס דז"א. וכגב בכל פסס
 שרולין להמשך להם מוחין לרץ שחלכס ירוזונו או"א ומשם
 ימשכו המוחין לז"ן. אמנם בזווג הכוא לרץ שיפלו ז"ן מ"ן
 וערין העלאתן מ"ג הוא המוח שלהם שהם בחי' נשמה הפנימם
 שלהם. והארז קודם שיפלו בסוד מ"ן לריכין לקבל הארז למעלה
 וא"א לקבלם אס לא ע"י זוג או"א (ו) ופי' הדבר כמ"ס שב'
 זוגים יש בז"א א' (ס) זוגס הוא בסד חוטטסיפין ואז
 חמיר להחיות בעולמות היות מוכרח לנרץ פלמן ואס זה הזוג
 יתבטל אפילו רגע א' יתבטלו כל העולמות חי' וכב' הוא בסד
 הפנימם והוא לתם מוחין לז"א כדי שסס יולידו נשמות בעולם
 שהוא פנימית העולמות כטרפס חס איס חמיר. והגה זוג א'
 הסדיר א"ל שיפלו ז"ן בסד מ"ג אמנם הכוא רוחא דשדיק
 אבא באמת בביאח ראשונה אשר הכוא רוחא שרש ז"ן וכל
 שאר הגשמות הנמשכין מזוג ז"א וככוא רוחא מספיק אז
 למ"ג אך הזוג הב' הוא לנרץ מוחין שהוא לנרץ זוג ז"ן
 להוליד נשמות שהם פנימם העולמות אז ז"ן משם עולין במ"ג
 והגה כל מוחין הפנימם דיניקה דמלד אחא ספיד הם בו לעולם
 ועתה ע"י מ"ן בכח הכוא רוחא כג"ל נעשה זוג ז"א בכחי'
 יש"ס ותבונה וכוא זוג הסדיר ואז נשלים בחי' מוחין בחי'ג
 דיניקה שהם חוטטסיפין וחס חלקים. אח"כ שולס מ"ן ז"ן
 עגמס כדי לקבל מוחין דוי"ק דגלות שהם פנימם העולמות
 בזו"ן ודע שאין זוג זה הב' נעשה אלא כשמתחברים יחד ר'
 פרטפס או"א ויש"ס ותבונה ונעשין ב' פרטפס לבד וכבן זה.

ודע שאין המוחין דגדלות טולם בחי' שמות שוים כי ו"ק יש

אף שפלה למטה לעולם פרימיו שלם למעלה חכ
 שפלה מל' טוקבא דז"א (ח) כוא נאמר על הרשימו ואמר
 שלשום היא שס בשמים למעלה בז"א שהוא שמים וכן בכל
 בחי' ובחי' :

פרק ו טק (ז)

ד"א סיס חמלה רק ואח"כ נגמר לי"ס גשוחת באופן זה שהגב
 קו יעין הוא חסד ונלה ונהס שס פרקין ואז חרין פרקין
 עלאין חסד מתחברים פס פרק עליון דנלה דאמת וכרי חכמה
 שלו מג' פרקין מדיק נטררה וכן בקו שמאל ב' פרקין עלאין
 דנטרס מסחברין עם פ"ע רבוד דאמת וכעד"ז בקו אלמעי
 שרין שחכמה ממיסה עלמה פליי שאז מסחלקין פנימית נה"י
 שלה וחיטרתה שלה לבד נכנס בו ובחוכם המוחין דז"א לכן הם
 נעשין חלק פאיברי ז"א ממש ומגוש ומגדיל ז"א ע"י נה"י
 דתבונה. ואמנם כשלא נכנסו עדיין רק ו"ק דגדלות מחחיל לגדל
 אך לא בשלם ראש דגדלות שבו ועדיין חגי"ת שלו נקרא רישא
 דיליה וא"כ בככרח שזכס כראש מחגי"ת דיליה יסיה יכר דגלות.
 (א) וכוא דע שכתמלה מחחיל לגדל החלקים העליונים ואח"כ
 הסחחורים שהרי בהכנסת המוחין הסחחורים נכנסים חמלה אך
 בגדלות ז"א פלמו העליונים עגדלין חמלה חס ברור נמלא
 שחמלה נגדל כחסד ונטרס ואח"כ הס"ס וכן כ"ה וכן (ג)
 סיסד. ומחזר לפנין ו"ק דגדלות שהגב הד' פרקין העליונים
 דקו יעין שסס ג' פרקין חסד ופ"ע של בגלם הם מתחברים
 פחה יחד ונעשין חסד דז"א ושס יש בחי' החכמה שלו שכרי
 הב' פרקין עליונים מאלו הד' הם חלקי. (ד) אח"כ כשגלמו
 ג"ר דגדלות לכטס כג"ל וגמלא שסס החכמה בכח כלולה
 בחסד אך לא תסיה לגמרי עד שיכטס החכמה של ג"ר
 דגדלות ואז יתחלקו חיתן ד' פרקין לב' בחי' חלים להכמה
 וחלים לחסד כג"ל אך פחה ד' פרקין הם שס יחד בחסד והרי
 שסגסד מופיל פחה במקום מוח ממש כחכמה ונשארז ב' פרקין
 הסחחורים דנלה לנלה דז"א וכעד"ז בג' קיין וכרי אך החגי"ת
 שלו שמדין שס בכח של חב"ד וחגי"ת נקרא פחה רישא דיליה
 כג"ל יש שס רישס כגדלה רישא דיליה בכללות אפי"פ שאינם
 כפרטות שכבר הם פחה מוכרים לכשיכנסו ג"ר דגדלות
 יתחלקו ב' פרקין עלאין בכל קו א' מהס לעשות חב"ד אך
 פחה חב"ד שלו כלילין בחגי"ת ומשורבים שס. ואח"כ שמתלקו
 פ"ד כג"ל הגה נכנסים ו"ק דגדלות באופן זה שכנסו חמלה
 ג"ס נה"י שנהס בחב"ד דז"א אשר עדיין כלילין בחגי"ת דיליה
 ואח"כ נכנסים ג' אלמפיים בג"ר דז"א חב"ד ונדחין נה"י
 דמוחין בחגי"ת דז"א והרי נשלים פחה בחי' ו"ק דגדלות. ואמנם
 אחר שיכנסו גם ג"ר דגדלות אז נדחין ג' אלמפיים דמוחין בג'
 אלמפיים דז"א ונדחין ג"ס דמוחין בג"ת דז"א ונשלים לי"ס.
 גם לרץ שטרפס שכתמלה הו מוחין דז"א דיניקה מלד אחא
 ומלד אבא כטרפס. וכגב המוחין הםם עגמס שסס חב"ד דז"א
 מסחלקים לפרקים כג"ל ג"כ כבא כמוחין דגדלות וגמלא שכבא
 ו"ק דגדלות עלו בחסד דז"א ד' פרקין מן לר מוחין דקסטת
 דאמת וד"פ מלד מוחין דאבא וכעד"ז בכל שאר. ודע שכבא
 ו"ק דגדלות נשארין ג"ת נה"י דז"א בלי מוחין דגדלות כג"ל

הגזרת וביאורים (ה) כנראה דבר : (ג) לפי ס"א חי' ושרש פ"ו ופליא פ"ג ונב"ש פ"ד ופ"א פ"ב : (ג) ג"ל ופליא : (ד) ד"ל חלקה וז"ל ר"ל סס האמת :
 (ה) כ"ן יקפן ככ"י דרזס ג' חמד שוים ונדודס ו' ד"ס ונכאר שסב : (ו) שוין שר"י כל"י כסרג ס"י פ"ז : (ז) שסד כ"ס פ"ז וז' ר"י :
 (ח) שטר פ"ז ס"א :

יפה שעה

במקומו הראוי לו אח"כ חחרין ועולין החסדים וע"י עלייתם עד הכתר
 דז"א מגדילים כל ג"ר וגם בכחר דז"א באחרונה וגמלא שכניזול מחחיל
 וכילה מלמטה למעלה. ז"ל טאלו ואלו דברי אלפים חיים דתחוייבו
 אימיניכו. שטדלמי כתיחלס כך הוא כסדר כמ"ס הר"ל נפרקין שהרי
 כמוחין נכנסין נרדך ראשו מלמעלה למטה והולכים ומתחבטים עד
 רגלו וע"י כן מהחלקים כספירות שלו חסד ונלה ו' פרקים שכנסם שוים
 מהס עלו ועשו כלים לחכמה וב' להכר וב' לנלה. וכן עיכ"ד נשני
 קוים אחרים שמאל ואמנעי נטופן סעד פ' שוים ויס אחד המוחין

שנו זריכס לכהיר מלכות דלנות ולא סיה כן יעין מלכות שכתולם
 נטל ועיין מ"ס הר"ל סס נפ"ו : (א) וכוא דע כי כתיחלס מחחיל
 להכנדל החלקים העליונים ואח"כ הסחחורים שהרי ככנסם המוחין
 הסחחונים נכנסים מחילס אך נגדלות ז"א העליונים נמדלס מחילס כ"י.
 ואפי"פ דכטער דרש"י הל"ס דרזס ג' כבז הר"ל ז"ל כנה נתבאר כי
 המיס כמדלס אח האילן הם החסדים הנקראים מים וזריכים לחזר
 ולפלגה לכדיל אח טעל יע"ס שכתבאר. שאחר פ' שוים ויס אחד שכבר
 עגמו להכפסס כל המוחין כתיבו וכבר נחשטו כל המוחין כל או"א

היכל דא שער ז שער כג שער מוחין רצלם פרק ז ח

לו שמוט הו"ה באופן אחר (ה) אכל ג"ר הם בשלימות הגדלות כנזכר בדרות הל"ת יו"ש [ה] :

פרק ז ס"ק

דא מחלק לב' חלוקות בחי' ראשונה כתר, ב' מוחין, ג' גופא והס ה"ק. כתר רחמים גמורים. ומוחין רחמים ביטנים כי במחשבה שכוף המוחין אחתבירו ש"ך רלווין, ונוף רחמים מתולעים יומר מהמוחין. ודע שהכתר כולל כל מה שיש במוחין וכללותו הראש לקל כל בחי' ד' מוחין הם זכחר לבדו ששם שרש המוחין ואח"כ המוחין סללים כל מה שיש בגופא כנודע שבהם הם מתפשטין בכליהם בג' קו"ה ה"א. **כ"ר** הכתר דו"א נעשה מת"ת דאמא ומת"ת דאבא נעשה (ו) נשמה שבכתר (ז) (שהוא ג' אור הרפת) וכבר ירענה שהכתר (ג) (דו"א) נבנה' אור"ם וגם ככתר דו"א נעשה מת"ת דא"ל וכבר אחיסי נעשה מח"ל פלמו כנזכר בטוה ליל שבויות (ד) ואין ככתר מתוך ובה פד שיושלם להחזק כל גופא. וכזה מבין בפ"א דקב"ג פ"ב כי אור"ה הם מוחא ולבא דאיטן מלבאו וצ"ן הם גופא ורישא מלבר. ונראה כי הג"ר שסם חב"ד דו"א פלמו הם המוחין והס הנקראו פנימית אך החלכות אפילו בראש פלמו נקרא ר"ק **לויזנה** מבין מ"ש בח"א (ה) כי לפולם אינו רק ו"ק החלוציות ונגדלין ונחלקים לפרקים ומכס פלמן נעשה ג"ר נמלא כי בחי' החלוציות אינו רק ו"ק לבד אלא שחלקים לים אך המוחין הם הפנימים הם י"ם גמורות נמלא שחלכבים י"ם גמורות פלימס ט"ק חלוצים ועי"ה הרושם שבשני י"ם פנימים המחלכבות בתוכם נרשם בר"ק בחי' י"ם ג"כ אך אינם רק ו"ק לבד בחלוציות. (א) נמלא כי הכתר הקלה הא' החלוציות נכנס ספירת החכמה שלימה דפנימית כב"ש הראשונים שבו ונקרא ספירה נפירה א' אף בחלוציות, פס שאינו רק ב"ש, ושליש הסחטון דחסד פס שליט א' דגלח החלוציות נכנס בהם ספירה שלימה דחסד דפנימיות ונקרא החלוציות ג"כ ספירה

גמורה פ"י הפנימיות, וב"ש תחתיות דגלח החלוציות נכנס בהם ספירה שלימה דגלח דפנימיות ונקראו חלוציות ג"כ ספירה גמורה פ"י הפנימיות, ועד"ו בקו שמאל ובקו האמצעי ובקו זה הימצ יו"פ"א (ו) שמעתי ממורי זל"ה השליש הראשון דגלח בינה שהוא חלוציות שבה כטרע הגה הוא מלטרפת פס ב"ש דחסד החלוצים וגעשה ספירות גמורה דחכמה אף בחלוציות ושליש אמצעי דגלח בינה שהוא ג"כ חלוציות שלה מלטרפת פס שליט החטון דחסד חלוצי ושליש פליון דגלח החלוציות וגעשה ספירה גמורה דחסד (ח) ושליש אחרון דגלח בינה החלוציות נלטרף פס ב"ש (ט) דגלח החלוציות וגעשה ספירה גמורה דגלח החלוציות. אמצע קשה לי ע"ז כי הרי המוחין דו"א בואם מלונשים כב"י דבינה ונכ"י דבינה מלונשים פס זעיר אגפין א"כ אך הם מתפרבים יחד כי הרי סה"י דבינה נעשין פנימיות אלל החלוציות דו"א ואינם מתפרבין פס החלוציות שלו מחס ול"ע :

פרק ח ס"ק

כתבנו בח"א כי הכתר אין בו אלקים שהוא חלוציות דו"א רק אבי"ה (י) שהוא חלוציות דאמא לבד ובטוס

דגרות וביאורים (ה) ניב דכינו אכ"י יכ"ו : (ב) נכרי נכסד שהוא ג' אור וכבר כ"ו : (ג) הכ דו"א באמרנו הוא נבחי' : (ו) ניב נס מובן פוד נכסר בדרות שכתב ח"א הוא מפור דהיק שבח"א רח"ל : (ז) שער ל"ב פ"ז לשל פ"א ופ"ז שער ל"ב פ"ז : (ח) דחלוציות : (ט) פלמן : (י) ר"ל שחכמה ולפעם הנקרא חלוציות ח"א פס הוא נכ"י הל"ת הנל כמק"ל אות א' : (י) פ"ן פ"ח דק"ה פ"ח : (ח) דחלוציות : (ט) פלמן : (י) ר"ל שחכמה ולפעם הנקרא חלוציות ח"א פס הוא נכ"י הל"ת הנל 23589 אה"ת

יפה שעה

נמח להבנתם וכפרקים להחלק וברי גדל שיעור קומה ז"ל יש לו חב"ד חב"ד נכ"י בשלימות וכל זה נידול גמור הוא אלא שאין כל זה משטיק לגדלות במצרך שאינו אלא כננה מקום למוחין ככאים ונכנסים ואח"כ נעשה גדלם כלפניו הנעשה על ידי שחחרים ועולים החסדים מתחיל לעילא ועי"ן מ"ש רח"ל שם נדרוש כח"ז אות י"ד : (א) נמלא כי פחסד קאה א' החלוציות נכנס בו ספי' חכמה שלימה דפנימיות נב' שליטי הראשונים שבו ונקרא ספירה גמורה א' אפילו החלוציות פס שליט כ"ו ופס"ה אהרת שמעתי ממורי ז"ל שהשליט ראשון דגלח דבינה כ"ו. פס כי מלטרפת פס שני שליטי דחסד החלוציות ונעשה ספירה גמורה אפילו בחי' כ"ו עד סוף כמק"ל. סהה כהפ"ש שיש בין שתי הפירודים הללו הוא אס פרק דבינה כנכנס פס המוחין הוא מלטרף פס ב' פרקין פט כ"ו שיעשה ספירה שלימה והוא שפרק דבינה מתלבש בחרסם ואינו מלטרף פמכס להשלים הספירה ורח"ל פסם חופס שיעש זו ופסם חופס שיעש זו ספרי לפיל פ"א כחב ז"ל נאוסן זה כי כלי פרק פליון דגלח דחכמה מתערב פמכס עם שני פרקין פליונים לחסד דו"א ונעשה חכמה שבו כ"ו חס כולך על דרך מ"ש כפרקין ופס"ה אחרת שמעתי ממורי ז"ל. ולפיל פ"ז חפס נפשימות כפירות הראשון שכתב כפרקין יו"ש . ועי"ן בעפר הנסירה ס"ד נאוסן שסם שחי שמוטת חלוקות זו מה וכבר נחקה נכס שוטרס ז"ל . אמנם זו היא שק' מלך ב"ו שכבר רח"ל בנה מקומות ומכס נעשה כפירס פ"ד ז"ל וכענין הוא כי ח"י פ"ל נעשו חב"ד ונכ"י נעשים לו חב"ד כ"ו ואמנם עשה חסד לו נכ"י או באצט דבינה להפריך תליש למשכ סוד היבוד שבה כי נס היא פלמא דטרטא וס נעשה לו נכ"י חכו החכר נזכר ומכונה נבאים כ"ו לכן לכיחם חסס אינם לא מן הח"ה ולא מן המלכות ולכן מועילים לעינים כי נעשה תליש לח"ה ומוחין למלכות יו"ש . הרי זאת הנ' היקר כל אחיסם מן הקאה אל הקאה והוא כלכל שני כפירודים הראשונים על גל סיס ב' פרקים דחסד על חכמה ופרק דחסד דגלח נעשה חסד

[א] אס כוונתו ה"א שהמוחין דו"ק הם שמו יכ"ז אכ"י ושמות כ"ז הם שמוט שלימים וברי פס נדרושי הנייה נחנאר שז החי"ק דשמוט שלימים לשמות חסדים ה' אחרונה הוא ממוחין דאבא למוחין דאמא אלל כולם הם מוחין דו"ק או כוונתו לומר שכל אותם המוחין דאמא הם מוחין דו"ק דא"ל ואינם המוחין שלימים דאבא הם מוחין דג"ר דא"ל ונודע כי יו"ש"ה שסם נשמה בינם אמצע בריאכ והס ו"ק דא"ל וריא פליון חכ חכמה אבא אלו"ת הם הג"ר ולפי זה ראי לכתין אך לא כהב כרז ז"ל לכתין בשמות המוחין דאבא נעמידם שיהי ג"ר אלו"ת חכ אבא . אלא שיש לומר אמת הוא שהמוחין דאבא הם מוחין דג"ר כמ"ל אלא שכין שנהנאר בדרוש הנייה ג"ל אותם המוחין דא"ל כמכר פס הם מוחין דו"ק א"כ המוחין דאבא הם מוחין דו"ק דג"ר דאמא הם ו"ק דג"ר דו"ק כי שיעור כח הק"ס לחקן ולכמשיך מוחין דו"ק לבד וכולם הם מוחין דאמא בינה בריאכ כי ק"ש הוא בריאכ והוא חלוציות דאלו"ת ובפנימיות דבריאכ כי חלוציות דאלו"ת בייח בריאכ דאלו"ת כנודע כי יו"ש"ה הם חלוציות דא"ל אלא שאפשר שמוחין דאמא הם כל המוחין דג"ר דו"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאכ כי בריאכ ואלו"ת הם הג"ר דגל פרס ובמילת ישראל נמשכו מוחין דרוח דבריאכ ובמילת אחד נמשכו מוחין דשמה חכ יחידס דבריאכ אלל המוחין דאבא שסם הג"ר הנקרא אלו"ת אינם אלל מוחין דו"ק הנקרא חלוציות דאלו"ת ר"ל ו"ק דג"ר דאבא שסם בריאכ דאלו"ת והס מוחין שלימים כערכם אלל שכער כללם האלו"ת יקראו ו"ק כערך דבריאכ כטלל הנקרא אמת ו"ק כערך האלו"ת הנקרא אבא ג"ר . נמלא שכל אותם המוחין בין דאבא בין דאמא נמשכים נק"ש כי טולם נקרא מוחין דו"ק ונ"ך מוחין דאמא ואח"כ נעמידם נמשכים מוחין דו"ק דג"ר דג"ר דא"ל וטולם נקרא מוחין דג"ר ונקרא מוחין דאבא . נס אפשר לומר כי המוחין דאמא הם המוחין דו"ק דג"ר דו"ק כמ"ל והמוחין דאבא הם מוחין דג"ר דג"ר דו"ק וכנודע נמשכים מוחין כפולים לבריאכ דאלו"ת והס מחס דנמח תפילין יד שיהי בבריאכ והפילין דראש באלו"ת וכל א' פלום דק"ש פ"ב אות י"ג פ"ד ד" ע' ע"א אות פ"ז :

נע"ה הו"ה שלימה כללם ממוחין דא"ל . ארז נהר

היכל ה' היכל זיא שער יג שער כ"ט שער הנסירה פרק א' ב' כא 41

ואחר נלח דבינה פלמה וכדו"ו נ' נחנה נחור וכן כבוד .
ואתם דע כי כאן בזה היתר שפעה מחורש יט בו נח' ויק'
ו' זמירא, והמסע לפי שהארץ בו ס'ס דר"א שאל סלל ויק'
כדורס . וכו' מ"ט בוזר דיסוד חוד קרפיהא ללול שית ומתח
שית אלו שביסוד נפשה שיפור קומח המלטס (יג) ולק נקרא
אספקלריא ליתא לב מגרמה כלום כי היא היפה תחלה נקורה
נמלמס כמ"ס ואחר כך ממליטס ס'ס ונדחנמ על נספן
שיסוד קומחה :

פרק ב' סב (י)

ודע

כי ב' מיני (יד) חונים הם נארא, וזו חיוס (מז) וזו
שוחין פנימית שסס נשמוס וז"ל פרימח השלשום, ואחר
מדיר וכו' נספס לפעמיס. ולוזוג אחד שאר חיות ודחיות
פעולמות די שברוחא שנגוה (מז) יעלה מ"ן ולק נפשה על
פל ידיע ולוזוג הפנימי כב' גרד שח"ן מלמן יעלו מ"ז וכח'
השוחין שלהם הם המעלים מ"ג כנ"ל דפרימח חיה אית נפשה
אלא פל ידעו . והנה קודם ק"ס של שחרים היה לז"א גם דז"ר
שוחין פנימית האנא דייקא וכו' חסרים לו מקפי האנא
דייקא והס חחיות השלמות שסס שמוס אלביס להמסך
אל גרד וזו דחיות דל"א וסס יע"ס ומטובי המוחנים
הנפשיין בנחנים ח"מיות לבד ממלמס פ"י האי רוחא דשכיב
בגו' אשר הוא או מעלה מ"ן על פל ידעו אלא ממלא .
וכפניו כי סגה ב' כח' יס בוזוג החיטן, האי' הוא פטובה פלמס
הקרא ז"ס דלמא. ב' הוא רוחא רבגוב המעלה מ"ן. ג' הם
המ"ן מלמן. וי"ס (יז) שס, ס"ג בסטוכ וס' י' אוסויזו כר'
פ"ג ופרימיתו הוא שס אל שכסס ס"ג. ודחיותו הוא שארית
הס"ג כשחסר כללמס ג' יודי"ן ואלק שהוא ד' לחיות נישמריא
אל גשאר ס'ס וסס סלל כר' פ' משס פקבל סוקבא ב'
(כ"א כח') שוחין דאלביס שבה דייקא חיה הארמ ככ"י דפטובה
לסוך טוקבא ד"א. ומקבלת (כ"א ועוד מקבל') השוחין משס
ב"ן דחיותו ומכמ"ז דחיותו. והשפין כי שס ב"ן הוה הוא
מלמו שס ב"ן ואלדכ חשבו לזרין (יח) יסקח ג' ח"ן שבו פס
כב"ן כנ"ל כר' פ' וכו' רוחא דשרי בעוה וואו כח' מ"ן (כ"א
והוא המוחין) כי נמשך אליה בביאח ראשונה מהוכר פלמו
פ"י אווג אפ"ס שהוא ב"ן כבר נסבאר שגבורס (יס) אימסך
בסוד זוגו הם זכרים ולא נקטס (א) לק נקרא בן ולא בת
ונקרא רוחא קדמאח דשרי בעוה כי הוא מהכבוד שגבר מן
המלכים לטוך פלמה של המלטס כיסוד שלכ בנח' וזו כנ"ל
וקרא נפשה פלמה וכין שנמשך מהכדור והוא שרש המבשר
מל חלק הכדורים של המלכים של כח' מלטס פלמה שאר
המלך הו' (א) לכן שארית הכדורין מחלק המלך הו' סס
שערין (כ) לא סוכרו יסן איס חלק המל' דאלביס פלמה
אלא

אלא זמן למחוי כמזכר בוזר . אח"כ זמן סיניקס ואז ילא ז"א
למקוט סלל ויק' כארך וכואו ו' דכו"ס וסא גזולה כי ביהוא
סך ה' דבינה סיה ו' זמירא ועפה ו' א ראה פנ כי סס
המל' פמו ואחר הראש מחפסס כוא"ו דרקוט והמסס שהלשה
עולה פמו ואינה יורדס פמו כנה אפ"ס שהוא פחה בסוד
ס"ק פכ"ז יס לו י"ס רק שהמוחן של הקטן אינסי בסוד
הב"ד רק מחצ"ם לבד כי מחצ"ס נפשיין לו ג"ד וג' אמלעית
ומנהי' נפשיין לו ג"ס וכשגדול שהוא אחר (א) ס' שניס
זיס אחד אז יס לו ג"ד מחב"ד ולא מחצ"ם כנהחלה ובחיס
לו נהי' מבינה ואז יס בו כח לכוליד אך פדיין איתו חייב במלמס
אכל כשהוא בן י"ג שניס ויס אחד שאו משפעיין בו ח"כ
מ"ג שסס ד' מקיפין מלונפין בבינה והח"כ נכנסין בראשו ואז
חייב במלמס ומניה ספלין כמ"ס כפ"ס . אח"כ (ב) בפיבור
(ג) כב' כד למסוס מוחן אז נפשה ראש אל ו' (ד) וסס
חוי"כ וסרין פסרין ומחלכסין כנהי' דחטני' ונפשיין ג' לבד (ה)
ואח"כ נכנסין בו"א בחצ"ם שלו מן ס"ק שבו (ז) ו' ראשונה
של זמן הניקס ומוחין חצ"ם לבוס חב"ד וכסס נכנסין ד'
שוחין פס נכ"י דבינה במוק . ח"ס בוזר פרשס אחרי מוח
דס"ה כי סס אלביס שרותא חוד מו"א ופ' כי הגבורה הקרא
אלביס חודס לבוס בינה שהוא כטוח כב' דרשא ד"א (ו)
ומנהי' הראשונים של זמן הניקס נפשה לו ג' אמלעית ועפה
חסרים לו נהי' ד"א ולרין שיכאו מחדס ח"ס בוזר בראשית
כי הנפישום סו כקריני תבנים ושחלס (ז) . והבולור (ח) כי
נהי' דלמא אשר כלבישו לר' שוחין ונכנסו בגו חב"ד ד"א
משס ידעו חיות ככ"י דבינה עד נהי' של ו"א שנפשו תצ"ס
כנ"ל ומסס הארו וכולאו נהי' הדשים לטוך ז"א. ח"ס בוזר
כי ירכין לבד מצופא כי גוף הו"א לא סיה רק ויק' ונסימיו
בג"ר וכו' אמלעית אחנס ג"מ סס לבד בעופא שסס ויק' המ"ת
(ס) כי לא ילא רק מכו' דלמא . וביאר כפניו כי כנה (ככ"י
ד"י) בג"ר דו"א יס ג' כח' בכל אחד מהס . כנל קו ימין
נכנס מוח חכמה ומלכבג נגלה דבינה ושקיין נמלכבא (י) כחסר
ד"א של ויק' ד"א, ואז מלכסן נפשה מוח ימין ד"א הקרא
חכמה, וסנה כמות הפנימי הקרא חכמה האר כחסר ד"א
וחסר ד"א מאר בגלה כבינה ואז ירד בגלה דבינה כח
אוספ הארס שקבלה כנ"ל דרד בגלה ד"א אשר חור לבוס
חסר כנ"ל, ואז משס הארד נלח דבינה וכולאו נלח חודס
לטוך ז"א וכן כנחו פד"י כקו השמאלי ונפשה סוד לטוך ז"א.
ח"ס הכמר כניקויס ומבינה נביאס כי ל"ס ד"א הקרא
נביאס נפשו מבינה פלמה חודסס ממש וכן פד"י כקו האמלעי
ונפשה יסוד נמלא כי כנהי' אלו החודשים יס שס ס' נחנמ
שסס ג' נחנמ בכל אחד משלשתן כי כנל ירדה שס הארמ
מוח דחכמה והארמ חסר ז"א שחור לבוס (יא) חכמה כטורס

דבורות וביאורים (א) לקט פ"ג : (ג) שער הפקדוה ודיל מ"ל : (ג) נ"ל ונגלו מהס ספין פיבור סב' בן כנימח נשאר הקדמות דף פ"ל מ"ל . זמן שפן :
(ד) וקבא וכו' כיופי סיניקס סיה ג"ד ה"ל פ"ל ו' כנול וכו' כפרס יס פיבור . ו"ל דוקוקט לבן דריס נגלס זיס ו' ידע סיניקס ויה ו'
כשבור סב' ח"ק . שפן שפן : (כ) פ"י דכורין ומרין ספרין סס ד' מוחין ומהלכסומוס כנס' דלמא נפשיס ג' כגוד בלוקר כשער כ"ס פ"ל יע"ס . שפן שפן :
(ו) שער ל"ו פ"ג : (ו) ו' ל' ינינו ככער מלפרי רבג"י פ"י כלכסיס דף ל"ס ח"ס כנימיתו כסבר שהוא ו"ל כננשו כחות ו' אל ס"יה שהוא נוחס נסיס אחס יכ'
נפשו כפשו איתו מחלכ כגדולו ו' קנזוחו פ"כ פ"י וסול כפ"ס כחן כפ"י ככ"י דלמא אשר נכנסו ננו ו"ל עגיל ו"ל ופנהל"ס נשבו פכ"י וכו' נשבו מוח וחסרס
לו ככ"י ונשבו פנהלס כסוחין וכו' דלמא כנה ופשה ודיל . שפן שפן : (ח) שער הפקדוה סס : (ט) פ"י ו"ל פנהל"ס ח"ס : (י) נחמו ס"ל אל כ"ר (כ"י) :
(יא) פ"י נ"ל נלח ד"א שחרב (כיה סס) : (יב) סכר שריס סקסס כי לא פיסוד ד"א לבד יתקן הפלכות רק פנסי' ד"א וככ"י ש"ס כסר רדע ד"א בן קו יסק'
פ"י חכמה פחה רק שביה ו"ל אלא שח"ס פליתי קוסס: לכל כנהי' ד"א וכן הוא כפיהא כשכ"ק דף ל"ס . שפן שפן וגרלא כנ"ל סופרס ככ"י לחוד כיסוד כחוד :
(יג) שער כ"ז פ"ו : (יד) ח"ס פין שער חווניס פ"ל : (טו) ודלוחיס כסולמות : (טז) ל"ל כחוד רוחא דשרי בעוה : (יז) ל"ל כי יס כסס פ"ל פניש סס ר"י
הי' י' כפניש פריש שהוא סל אל כ"ר (כ"י) : (יח) ר"ל זור כי דיות ופין כפניש (א"ס פין כשער ככוחות ודע ו' וק"ס) שער ק"ס דולו : (יט) פ"י ספ"ל :
(כ) ל"ל פדיין :

אוצר החכמה

יפה שעה

השמש

(א) לכן שארית מחלק המלך הו' סס פדיין לא נחברו יסן אינס חלק
המל' דאלביס מלמו אלא שסס כח' ככמות והמלכיס וכל ככ"יסיס
כי לא סוכרו רק כח' של הי"ס פגבל שולס מאכ"י"ע אך שאר כל הכנכ"יס פדיין לא סוכרו כ' מדברי ר"ל אלא מחב"ר ד"ל שפחה חיקין כל
שולמח דלכ"י"ע כבר סוכרו ועמד כירור כל חלק הנוטע לכל שולס ושולס וכלל סרוץ וסרוץ פגבל שולס והולס ולא נבאר להבחר אלא חלק הכנכ"יס
שסס ככמות והמלכיס ונמקומוס ח"ן מסר הוא כוח כי לא עמד להבחר אפי' חלקי כטלמח פ"ין כשער הכיכ"י ס"ג ובשאר כחיקין פ"ד
וכשער א"ן פ"ו ופ"י . ובספר מנ"ס ש"ס ח"ג פ"ח דע ש"ב שחי כחית כדריין כ"י הוא חלקי כטלמח כשולמס כהנע ונפשה לחקן
סרטיכיס דלניח גוסיכו . שניה הוא כח' כח"ן המ"ס הכנכ"יס ככ"י חלקי כטלמח כשולמס כהנע ונפשה לחקן
וככ"יס מנכ"יס סס מ"ן לסרטיכ' הכנכ"יס וכן פוכ"ד כיריח ועפיש ולא שר אלא שגבל שולס וסלמ' מ' סרס ככנין כי ככ"יס המלכ' סס מ"ן דלכ"ל
וככ"יס מלמח סס מ"ן דלמח וככ"יס מוח"ן סס מ"ן ד"ן ופין מ"ס ר"ל ככ"י דשער מוחין דקדשח כלופן סלל ככנכ"יס סכס המלכ"יס
ונגשח

י'ד והס' (ו) ה' ידות (ז) זולס' ג' וזין כנ"ל והס' ה' ידות ס' אחיות מנלפך' כי הס' ה' אנכיות וכל אנכ' כלול מכל הי"ד הרי הס' ה' ידות אך שרסס יד א' שמאל לנד כטרופ והבנ זה מאד כי כל מ"ן מיטית שמחברדן בכל פעם טלס הס' בח' ב"ן זה דלזור ובחיטותיו הס' מחבררין חמיד ובח' שס ב"ן פשע פס הג' וזין הס' רוחא אשר הוא המעלה חמיד רותן ומאלו נמשכין אל המלכות בעם סיעקה לנורך המוחן דאלקים:

פרק ג ס"ב

אמונם הפלחה מ"ג סס הנקרא עיבור ב' (ח) וע"י העלאת מ"ן דרו"ן (ג"א מ"ן זו) נמשכים להס המוחין כמ"ס ולכן לר"ך שנבאר מחלס פנין מ"ן מה פנינס. הגה (ט) טרפס כי חמיד הכניס לריכין לפלחה למ"ן (י) אל אביהס ואל אחס בסוד התעוררות תחתון (ג) והגה הדריקים מפליס נמשחיותין מ"ן אל המלכות והס בניס. והספסס כי סחס נשמה הוא מהכניאה והגה פולס הכניאה סס בני מלכיס דאליט לכן נשמה הדריקים הכניס מכניאה סס ממלין מ"ן אל המלכות דאליט (יא) אמנס וז"ן שחס בני אר"א סס ממלין מ"ג ז"א לאבא ונקבס לאחא כטרופ וכמו שנשמה הדריקים ממלין מ"ן בכל לילה בעת השינה אל המל' והיא מחדש אוחן בסוד חדשם לבקרים. וזיאוור הספין חדות הזכ הוא שמארכ כחס בח' מוחין דגולות שחס הנקרא נשמות (שמות) בני אדם ק ה"א בפלותו בסוד מ"ן מחדש ג"כ פ"י אר"א וחדות זה הוא פ"י לקיחה המוחין אלו דגולות והרי ידעת פנין עיבור זה סב' בז"א אך נמלא באדם הפחסון כי כללס אליהס עשה אח האדם

אלא שחס בח' נשמות ומלאכיס וכל הנבראים כי לא הובררו רק בח' י"ס שנכל פולס מאבי"ע אך כל שאר הנבראים עדיין לא הובררו והס נבררס מדרגה אחר מדרגה עד שיושלמו ואז יבא משיח ב"ב. ולסות כי שס ב"ן שבמל' הוא נקרא נפש שבה פלחה ודל' שהוא גדול מטלס כי הוא אילות עלמה מלך ז' לק כל סח"ג של המלך הו' אינן נתקרים אלא פ"י שס ב"ן הנה שכובר מהס. והרי הנחת מה הוא ב"ן ומה הוא מ"ג (א) נמלא כי שס ב"ן קייס לפולס שס כי הוא פלמות המל' נפש שלה אך מ"ן מתחדשס בכל זוג וזוג ומחבררין ואין מ"ן של זוג ז' הוא פלמו של זוג ב' והבנ זה מאד. אמנס ריזן שאופו סב"ן הוא הנפש של המל' הוא שורס לכלול ואס לסולס לק נסוקו פ"י כנ"ל לכן הוא (א) טוחן חלק ממנה בכל נפש ונפש לשמרה בסוד כיבוד אר"א ואלו כגדול ועב"ז (כ"א ועד"ז) יס בז"א ב"ן אחר שהוא מה שכירר נשמה מלכיס לפלמו ונקרא נפש שלו והוא אב לכל שאריה ו' מלכיס שלא סוכרו וע"י מחבררין ונקרא מ"ד וגס הוא טוחן חלק מההיא רוחא דליה לכל החוחיס ואמנס בירורי מלכיס שלו סס פ"ב ס"ג מ"ה זכריס אלא שחס טלס (ג) שס ב"ן הכולל ונמלא (ג) טלס בח' ב"ן. אלו נבורות ב"ן זכריס ונקרא חסדים ואלו נבורות ב"ן נקבות ונקרא נבורות. (ב) וכל אלו נתקנו פ"י טפס ה"ח וה"ג מסס (ד) מ"ה חדש ואלו ירדן מלמסלה מהמוחין דרו"ן עד יסודותיך וה"ח וה"ג של ב"ן סס העולין לקבלס וכל ד' בח' אלו מתחברות בטקבא ומנסייר בסוד זכר ונקבס כל א' מ"ה וב"ן. (ס) וגחאר לענין כי עוד יס מ"ן פלמוס שחס בתלמידי וק שס ב"ן בלזור כל ה ספסס זרם

ואר"א ח"ג 23590

ואוצר החכמה

גדרות וביאורים (א) ר"א ר"א: (ב) חדש: (ג) פנין טלס דר סיפס י"ס: (ד) שער י"ס פ"א: (ה) שער ג"כ פ"א: (ו) ח"ס פנין שער כוונות בירוש ק"ה דורה ו' פ"ס: (ז) ר"ג פ"י ד' הכי"ן ו' ר"ד (יוד' כנ"ל) כל שס סס כ': (ח) ר"ל כפ"ס לשל דפ"ג חר"ז פלמוס מ"ן אלא נכ"י פוחין כפרייס שחא סיבור ב' דמוחין פנייסי ומיין שער כ"ח פ"א אך יס ב' סיבוריס דחוליות ו' דפולמית. שפן שפן: (פ) פנין פ"א דק"א פ"א: (י) ג"א מ"ן: (יא) והספסס כדריקים סחס פלילות ממלין פ"ר ל"א חלמנס:

יפה שעה

וחשמה בני אדם סס סס המ"ן לכל בחינה ונחינה כל אחד כפי המקום שמתמ חונג המחייסם אליו. ועיין מ"ס רח"ל נס"א משער הפיטריס ונפ"א משער פולס והנה חלק סטנע לחיקון כפרטופיס פלמה לנוסם ולפנמוסם שכל פולס ופולס לא פמר בחרס כלל לא בעת חיקון העולמות ולא לאחר כן אלא פמס מעס נכל יס ויס סס נבררין על ידס של ישראל ואין פמטיב נקרא אלא על שס נומרס הוא מלך המשיח סיבנ"א. אמנס נרורי הפך לכל פולס ופולס ודכל פרנזף שנכל פולס ופולס שיהא בח' השניה סנס סמ"ן דכל פרטופי האליטה חזן מפרנזף המל' שיהא כהחחוק שבכולס הוברר מלכיסם גרנזן המאלי ספולין נרדך הוא ולא סוהך להמתין אל מעשה בני אדם אשר נספיר יסרם. ואח"כ מלס נרנזן המאלי ונבא אדכ"ר פ"י וזו דרו"ן דבחי' אב"א פ"י ספלו לחיק אב"א וליפס והס נחוססס סיה זוג דרו"ן פ"י מ"ן של אימא שכבר סיו מוגררס והפלחס המלכות ונרנא אדכ"ר וכל אלה סדגריס כחג רח"ל נספיק סני ונפיק ראבון משער מ"ד ומ"ן ישיין שס. נמלא אדכ"ר סיה לר"ך לעשות כל ידו שחי בחינות ברוריס נמוריס חדל לברר כל סמ"ן ממלכות דאליט ולמסס דכל העולמות ודכל פרנזף וסרנזף שנכל פולס ופולס כפרסות וסנית לברר חלקי כפרטופיס פלמוס פנמוסם וחסק סטנע לנוסם פנמס והוא לא כן טפס ולא אחד מהס וכל זה נררר ונטון. ולא סוהכתי לכוונת אלא כדי לבא אל בלזור דברי רח"ל נספיקין שכתב לכן שאריה כברורין מחלק המלך הו' סס שסד"י סס הוברר לאספוק כל המ"ן מכל פרטופי האליטה שחמל' ולחטב סנבר הוברר כלומר אב"ן המל' ה"א המלך הו' לא הוברר כלל כלל לא יפון חניס חלק דמל' דאליט פלמו חלק מטוסא ממש אלא שחס ספ"ן שלה בחינת הנשמות והמלאכיס וכל הנבראים כי כל סמ"ן דכל כפרטופיס דכל העולמות ממל' דאליט ולמסס לא הוברר כלל כי לא הוברר רק בח' של השער ספ"י שנכל טלס מאבי"ע ר"ל שבעת חיקון כל העולמות שכוברר דל"י ל"א סבי לא סיה חיקון מה שכוברר לא סיה אלא בח' סיס שכוברר אחיה עשה להחברר נכל פולס ופולס נאבי"ע אך שער הנבראים עדיין לא הוברר כלל ונפ"ו נמלא מהפולס לא קאמר רח"ל שחלקי העולמות עמר בחרס חזק: (א) ונמלא כי שס ב"ן קייס לפולס שס כי הוא פלמו המל' נפש שלה כו' דע כי שס ב"ן זה הוא סהוא רוחא דרדי גטס כניאה כמ"ס רח"ל נספיקין לפ"ל ונכמה מרשמות כתב רח"ל כן ומחס נאכר דרוסי פולס כדרוס חרו"ג חוד' ז' ז' ואפ"כ סוונ כרלסון טוחן לכ ספ"ג פלמוס יוחר ממוחיקוס ונקרא סס ב"ן והוא רוחא דרדי גטס חך וס החוחס סל' חכ נשאר כה

חמיד בסוד נפש כפנימית שלה יפ"ס. ולפ"י לר"ך לכנין לפ"ל סיכס מ"ס רח"ל נשער מ"ד ומ"ן פ"י כי בכל לילה מחלק סהוא רוחא מינה וכל יום לר"ך מחדש לפסוחס כלי וזריכה שחי ביאות חד לפסוחס כלי וחד לפיבור נמור יפ"ס וחפילתי קנע יוכנו סאל לכניע לסס ויחר ופס נחכיס נשורחו יחברד: (ב) וכל אלו נתקנו פ"י סיפס מ"ס סחדש ואלו יורדיס מלמסלה מהמוחין דרו"ן עד יסודותיכס וכחוצ' דכ"ן סס עולות לקבלס וכל ד' בחינות אלו מתחברות בטקבא ומנסייר בסוד דרו"ן כל אחד מ"ס וב"ן יפ"ס ככוונה סכובר מנסייר מ"ס דמ"ס וממ"ס דכ"ן והקבא מנ"ן דמ"ס ומג' דכ"ן ונמלא מ"ס וב"ן כוכר והכל מ"ס מ"ס וב"ן כנוקבא והכל ב"ן שחין פרנזף בעולס לא זכר ולא נקבס שאיט כלל מ"ס וב"ן וחפוס סלי כללל בידך שסס כוכר סכוא עיר אונסין עוליס כרוחין דמ"ס דכ"ן שחס שלס שמת פס"ו כי חספך אלו למת כטרד: (ג) והנה סלדריקים ממלין נשמותיכס מ"ן אל המל' והס בניס והספסס כי סחס נשמה הוא מהכניאה והנה פולס הכניאה סס בני המלכות דאליט לכן בח' הנשמות הכניס מהכניאה סס ממלין מ"ן אל המל' דאליט כו' פנין מהקומות אשר נאו לזיון לעיל. ופירש פנין הוא כי נרע סכל העולמות לא נחקט להס אלא על ידי שס מ"ס חדש כטרופ ומליט ריפס כי שס מ"ס חדש לא ירד מפחו האליטה ולמסס כי ט"ט נחלק ב"אליט כפרטופי אשר שס כמ"ס רח"ל ככ"ס ומחס כשער מוחין ח"ס פ"י יפ"ס ואס כן ח"ך נחקט העולמות מרשי כניריס ולמסס אלא שעל ידי זוג וז"ן דאליט נחקן א"ס דניריס כמ"ס רח"ל כשער מ"ס ומ"ן ס"ד וכשער דרוסי אניסי פ"יכ יפ"ס. ונמלא בסוד מוחין ח"ס נמשך להס חלקי כמ"ס לכל פרנזף ופרנזף שנכל פולס ופולס וסיה סוהך ונחקן כל בחינה ונחינה ונמלא סיפיק סכל הוא מלכות דאליט שכל ידכ נתקייס מרלס הכניאה ולמסס ומספסס זכ כל העולמות חן כניריס ולמסס נקריס חיליט המל' כטרופ וככי הוא אימא דלואו לכן עוליס לה למ"ן נשמות דניריס והכוונת דלא מנסיי"ס אס כן אדם על ידי מעשיו כניע לבחי' נפש המלכות דאליט כמ"ס רטוחיס ז"ל זכ סיחיר כו' אלא אפילו לא כניע לזאת כמדרגה מבחינות כניריס יכוליס להעלות למ"ן למל' דאליט ונמלא חיליטק והספסס כוכ הוא דלכ"א ב"ן ז"ל למל' כי ב"א חין אדם זוככ להבנות מ"ן כו' אלא אס כניע לבחינה רוח דאליט וכל למסס ממנו איט מכלה ט מ"ן לא כן נמל' כי נרנח' דנשמה דניריס יכוליס להעלות כה בח' מ"ן וכבר נרע מ"ס רח"ל כי כיוון חזק חין מ' שיכס אפילו נפש דאליט מלן חשיב ועסן ספ"ן לכן רוכ כמקיוסות לא נקט רח"ל פליית מ"ן אלא במלכות:

מראש

וכעדרו קו שמאל וחמלתי שכ"ג פ"ו [לטי' לוח ג'] ובמ"א נאמר שהנכ"ו
חדשים נעשה בהלחה הדוקה וטור כמה שמועות וכבר הארכתי
בזה בשער כ"ג פ"א לוח ו' ועיין שם כמה ליונים וכמה שמועות
בזה יע"ש, ועיין אחת ליעקב במערכת בנו"ן לוח קס"ב .
מ"ש ומשנאסח נעשה חכמה דו"א והמוח הפנימי הנק' הנכ"ו
כאיר נחסד דו"א שהוא הכלי והחסד האיר בגלגל דה"ו
שהוא הלבוש וכו' והוליא גלגל החדש דו"א לא זכיה להבין דברי רבינו
סינו והלא בגלגל דה"ו נהון בין שניהם בין המו' והכלי וכן דה"ו
שנחשקה בזה הרב שדה הארץ והניחו בחימה ועיין ח"ח ד' מ"א
רע"ב שכתב לשון רבינו ז"ל נל"ט ד' שקרא החו"ה פ"א דחכמה דו"א
והפרק חמלתי דחכמה דו"א כלי והפרק ג' גלגל דה"ו, שכן אמר
כאיר החכמה בכלי והכלי בגלגל דה"ו וט"ד לא נחיישב
עריין דעתי ונ"ע :

ח שם ומנינה נביאים וכו' שכ"ח פ"ד כלל ה' :

ט שם נבחי' שיה אלו בביסוד נעשה שיפור קומת המל' עיין
שדה הארץ שהקשה כי לא מיסוד דו"א לחוד נהקן קומת המל'
רק מנכ"ו דו"א. ודע דה"ו כן אלא שיקר מליחוהה ה' מנח ו"ק
שביסוד דו"א דוקא אלא שאח"כ מלגיש קומחה לכל הנכ"ו דו"א.
וכן כתב רבינו בהד"ה בשער ההקדמות שם ד' ט"ל וז"ל ודע כי
מנח ו"ק אלו הכלולים ביסוד נעשה המל' מאחוריו ככל שיפור
קומחה, ואמנם אחרי הנכ"ו חדשים דו"א נעשה קומחה הנקשה ע"כ
ועיין ש' הכונות עמודה פ"ג ד' נ' :

פרק ב' מ"ב כל פרק זה עיין פע"ח בהקדמה פ"ד ד'
ח' ד"ה כנר נודע וכו' ודרושי ק"ם ופ"ט
שולח תמיד ד' ד' יע"ש שער הכונות ק"ם פ"ו ד' ל"ג ונ"ד ש' מ'
פ"א שט"ל פ"ב ח"ח ד' קמ"ד ע"ב סי' ל"ד :

בענין מ"ה וכן' ומ"ן עיין לקמן לוח י"ח הליונים קחנו משם
מנכ"ו ש"ג ח"ג פ"ט ד' מ"ה .

א שם נ' מיני זווים הם באר"א וח' חדיר וכו' נפסק לפעמים
וכו' שם ועיין ש' כ"ג פ"ו ש' הכונות ד' ק"ם פ"ו ד' ל"ב ש'
י"ד ש' אור"א פ"ו כלל ה' וכלל נ' ועיין שער ע"ו פ"א ועי"ש מ"ם
באות ח' בסוף ד"ה שור ושם כתבתי מ"ם נח"ח ד' קמ"ח דפסם
אומר הרב ז"ל כי זוג אור"א לא פסיק ושל יסכ"ו פסיק ופעם
אומר להיפך יע"ש יפה שעה ד' כ"ו ע"ב ועיין עוד בזה שער
ל"ט פ"ו ופ"א כלל ד' ועיין ש' אר"ך פ"ח ועיין שם מ"ם בענינות
באות י"ג פע"ח ק"ם פכ"א ועיין אור ודע בפרקן ש"ה שט"ל פ'
י"ב . **ועיין** עוד בענין זיווג זה שהוא לחיות השלמות והוא
החיון . שמשם יולאים המלאכים כנו' בש' ט"ל פ"א כלל
ד' ובמ"א נראה שהמלאכים יולאים מהנשיקין והוא פנימי עיין מה
שכתבתי בזה באורך בש' כ"ח ש' העיבורים פ"א לוח ו' יע"ש
(לקמן פ"ג) .

ב שם והנה קודם ק"ם של שמריה (ג"ב פי' דיוג'ר) הו' לז"א גם
מו' פנימים דאנא וכו' כן כתב רבינו באורך בש' הכונות
דרושי ק"ם פ"ד ועיין בליונים המובא בה"ש פרקן מנכ"ו ש"ה
ח"ב פ"ד ד' קכ"ה :

ג שם ששם שמוח אלהים עיין ש' הכונות כפ"ו דק"ם ד' ל"ד .
מנכ"ו ש"ה ח"ב פ"ו קכ"ה **ואח' דחמה** דהימתי נודונו אור"א קודם
ק"ם לעשות כלי הלא זוג אור"א הוא במלת אחד כנו' בש' הכונות
שם, ד"ל שהוא נק"ם שגל המטה דשם מזדוונים אור"א וז"ן
לפסוח כלי ורומח כנו' בש' הכונות דרושי כלילה וכש' היחודים
יחד י"ם יע"ש באורך, ש' ט"ל פ"ו, ע"ח נק"ם שגל המטה, וח"כ
כיון שכבר נודונו אור"א כלילה אז נק"ם דיוג'ר במלת ששם ישראל
נעשבים שמוח אלהים אלו מעלמם זיווג החי"ט הנו' כדי להמשיך
אלו המו' דאלהים הוא במלת ששם, ועיין ש' סט' דרוש' לז"ל ע"ג
ד"ה דע וכו' וזה פשוט לשבדי כ' בכונה .

ד שם והכנין הוא כי ג' נחי' יש בזיווג החט' הא'
הוא חט' טעמה [פי' מו"ת דה"ו כ"ח כלול מעשר
ששם גי' פ' והוא רמוז בששם ס"ג כי גם הוא סוד ע' כנו'
בש' הכונות] העק"ו ז"ח דה"ו וכו' שם המובא בה"ש פרקן, ש'
ט"ל פ"ג, וששם דברי רבינו נראה דבא לאשמועינן דבחי'
הנו' הנו"ל ששם שמוח אלהים הנמשכים לז"א נק"ם דשמתי

יולא מבחי' החי"ו מרוחא דנגוה ונא לאשמועינן דיש נ' נחי'
בזיווג החי"ו ומשם מקבל גם הז"א דהרי נהדיא כחכ רבינו בשער
הכונות דרושי ק"ם פ"ו, ושע"ח פ"ט ופ"י. דכמלה ששם חכיון
להמשיך לזו"ן ג' הארוח הנו' ששם ג' ע' ששם מכילי דמ"ן שם
חמ"ן ומכה המעלה מ"ן שהו' שם ב"ן ומשם ס"ג וכו' וכו"ל ועיין
בהקדמה הק"ם נסדור, ובמלת ישראל מקבל הז"א מן אב"ה הארוח
השם ששם המו' דאלהים הנו"ל הרי דו"א חיוו מקבל חלל מאנא
דוקא, ועיין נה"ש דמ"ג סע"ח שכתב בן נחמה ששם וכן במלת
ישראל לזיווג חו' ישכ"ו ולהמשיך המו' דייקה לבורים הכלולים
ח"ך הנקו' במלת ששם ולז"א נחי"ה ישראל יע"ש . **אך** ז"ל דה"ך
יולקד זה דלאן ששם דהרוחא דנגוה הוא כס' ב"ן, ובק"ם
שע"ה וכן בשט"ל פ"ו וס' עו"ת דרושי ק"ם ששם' ובשער היחודים
יחד י"ט נראה בהדיא דהרוחא דנגוה דהימא הוא נ' ע"ב
ששם רי"ו העליון יע"ש ע"ב ועוד למה חיו נמשך הארה לזו"ן בחינת
ששם גם מהרי"ו בזה [ולק"מ דמ"ש בפרקן שנמשך הארה משם
ב"ן שהוא רוחא דנגוה מיירי ברוחא דנגוה דבחי' יסכ"ו ושם
הוא שם ב"ן כמו שיראה הרוחא מפשע דברי רבינו דכל פרק זה
מדבר בבחי' החי"ו דהו"א ששם יסכ"ו, ומ"ם בשער הכונות
בק"ם שע"ה דרוחא דנגוה הוא רי"ו העליון מיירי באר"א עילאין
דרוחא דה"ו עילאה הוא רי"ו העליון וזה גלג"ל ברור, וכן נראה
מסדור שסדר נ"ן הרב שר שלום זל"ה בכונת ק"ם במנת אחד
דחלה מזדוונים אור"א וזו"ן אב"ה לז"א חרי"ו ואח"כ מזדוונים
יסכ"ו ודו"ק] (יפה שעה קל"ד ע"א) :

ה שם וזכו רוחא דשדי נגוה והוא בחי' מ"ן לא והוא המו'
הנה כס' פע"ח ובסע"ח לא גרסינן והוא המו', אך עיין ש'
מ"ד ומ"ן ספ"ו וז"ל ודע כי ענין עשיית כלי זה כי גם נישנים לה
אז בחי' המוחין עילאין בג"ר והם מחפשיים בכולה יע"ש :

ו שם חע"פ שהוא ב"ן כנר נח' שהגבו' הניחנים כסוד זיווג זה
הם זכרים ולא נקבות ש' המוחין פ"ט לוח י"ב שט"ל פ"א כלל
י"ח, ועיין חל"י ד' ע"ד לוח י"ז שיש כמה בחי' דשם ב"ן יע"ש מש'
כהק' ועיין הנהח השמ"ם כאן ל"ב ששם מ"ה דב"ן כנו' בש' כ'
פ"ט עוד ל"ב עיין ש' ט"ל פ"ג :

ז שם כי הוא מהבירור שבכיר מן המלאכים לזורך ענמה ביסוד
שלה בבחי' זיווג פי' ששעת הזיווג נהון ביסוד ששם, אבל
בחלהה הו' כו"ח וזה פשוט :

ח שם ונק' נפסה עלמה, עיין בהנהח השמ"ם בשט"ל פ"ח שכתב
ל"ט מהיכן נמשך היות לאשה עד שלא נשאת ע"כ וכבר הכניס
מזה רבינו בשער הפסוקים פ' וירא, ושם בשט"ל כס"ד נרחיב בזה
(שט"ל פ"ו לוח ו')

ט שם והוא שורש המובחר מכל חנוקי הביוררים של המלאכים של
בחי' מל' עלמה שהוא מל' הו' ע"כ ר"ל מל' דמלך כו' שהוא שם
ב"ן, ועיין נהר שלום ד' ר"ן סע"ב, וקרא שורש ומשנה יען דכל
השמות היוולאים ממנה אח"כ כולם נוטלים חלק ממנו כסוד
בנימין הנאמר בו ויהי בלאת נפשה כי מחה שט"ל פ"ח, מנכ"ד ד'
מ"ם ובסוד כבוד אחיו הגדול כנו' ש' המאנו פ' יחרו, ש' הכונות
ד' ל"ג ע"ג, דרוש' ו' דק"ם, מנכ"ו ד' ע"ה ספ"ט .

י שם לכן שאריה הביוררים מחלק מל' הו' הם שעדיין לא הובררו
יען אינם מחלק המל' דלז"א עלמה אלא ששם בחי' נשמות
ומלאכים וכל הנבראים, כי לא הובררו רק בחי' י"ם שבכל שלום
מאבי"ע וכו' פי' דברי רבינו הוא, כי הנכ' ד' מהגנים כס' מהגב
הספ"י, ומחלב הגשמות, ומחלב המלאכים, ומחלב החופ"ר, וזה
בכללות חמנם הענין הו' בכל ספ"י מ"ם הכלולה מאבי"ע שכל
ספ"י יש בה אבי"ע דספ"י הו"א ובה כלולים כל ד' מחלבים
הנו"ל, והם אבי"ע דמחלב הספ"י ואבי"ע דנשמות והמלאכים
והחופ"ר, ועיין בשער הקדושה ובכונה השמ"ם בשער י"ז פ"ג,
והשחא זה טעם רבינו שכתב כי שאריה הביוררים מחלק מל'
הו' ר"ל אבי"ע דמל' הו' דמחלב הנשמות ומלאכים ושאר אכנרתי'
לא הובררו כי לא הוברר רק בחי' י"ם שבכל שלום מאבי"ע ר"ל
אבי"ע דמל' הו' דמחלב הספ"ירות [פי' חל"י דאבי"ע אק'
ספ"י] ועיין להרב יפה שעה ד' ל"ב דרוח אחרת אחו יע"ש ע"ב :
י"א כי לא הובררו רק י"ם שבכל שלום מאבי"ע אך כל וכו'
פי' בחתי' בריחא הטולם, ועיין כס' מנכ"ו ד' מ"ב פ"ח :
שם

יא שם והרי בננת מה הוא כ"ן ומה הוא מ"ן כי שם ב"ן קיים לעולם [והוא הרוחא דשדי בגווה] אך המ"ן מהחשדים בכל זווג עד והב"ן זה מאלד עיין סוד ענין זה שער מ"ן ומ"ד פ"ז ופ"ח ופ"ט ועיין ש"מ פ"ח ש' הספוקים פ' וירא, ועיין מב"ט ש"ז ח"ג פ"ט ד' מ"ה ש"כ"ה פ"ב כלל ד', וט"ל פ"ה כלל ז', ועיין ח"ה ד' קמ"ד סע"ב, יפה שעה ד' ז"ג ע"ה [ועיין ש"ה שכחב ז"ל עיין במב"ט שם וז"ל ונמלא בי עלמות גוף המל' נעשית מהגבורות הנק' ב"ן שנמשכו אחורי ז"ל אך הנפשו ממש שהם הגבורות עלמם אינם ניתנים לה רק ע"י בעלה בעת הזווג וכו' והמ"ן הם הגבו' ותחבררם בכל יום ויום ומכאן נוצר הולך עכ"ל].

יב שם בסוד כבוד אב ואם והא הגדול עיין ש' ע"ל פ"ח וט"ז המלות פ' יתרו, ש' כ"ה כלל ט' מ"ט בענין חוץ ופ"ב משמ"ל מב"ט ש"ה ח"ב פ"ט, ש' הכונות דרום ק"ט פ"ו ד' ל"ה סע"ג :

יג שם אמנם ביורוי המל' שלו הם ע"ב ס"ג מ"ה זכרים אלא שהם כולם שם דב"ן, עיין ש' ט"ל פ"א כלל א' (ש"מ ספ"ט ועיין נהר שלום ד' מ"ג סע"ה בהקדמה הק"ט וד' ד"ן סע"ב שכ' דוחה הנק' היא המל' דכל הז"מ יע"ש) :

יד שם וכל אלו נחקרו ע"י שיפת הח' והג' ממש מ"ה החדש וכו' עד ונחזור לענין עיין מב"ט ש"ב ח"ג פ"ט ד' מ"ה ודף ח"ן סע"ה ועיין בליונים לעיל בלוח י"א עוד נ"ב עיין שער י"ט פ' ט' ופ"ה ד"ה ונלמד"ו וכו' מב"ט ש"ה ח"א פ"ב ופ"א שט"ל פ"ה

בכללים ש' החשמל פ"ג יפה שעה ד' ז"ג [עיין ש"ט פ"א לוח ה' כ"ן שם ונחזור לענין כי עוד יש מ"ן עלמם וכו' נ"ב עיין ש' ל"ב פ"ז ועיין שם שאר הליונים ש' הספוקים פ' ויגש . וי"מ]

ובס' ה' ידוח ה' אותיות מנלפ"ך כי הם ה' אלבעות שם בראש פרקין, ז"ל דהרב טר שלום זל"ה בסדור הק"ט כחב במלת שמע דה' ידוח הם כלי דמ"ן, והמנלפ"ך הם המ"ן עלמם, וכאן קהסיב רבינו הכל אחד . וי"מ ש' הוא יד אחד ש' ל"ב פ"ז .

טו ובחינוטיו הם מהגברדים חמיד ר"ל במ"ט בראש פרקין שהוא זווג חיוה חדיר . מ"ט ומאלו נמשכים אל המל' בעת היניקה וכו' נהר שלום ד' מ"ג סע"ה ש' ההק' ד' רנ"ב וזה חוזר לחתי הפרק בבחי' אימא אגמך לטוק' לנורך המו' דאלהים

פרק ג' לפי פ"ב ובענין נשמות הדיקים העולים למ"ן למל' עיין לקמן לוח א' יפה שעה ד' ז"ג ע"ב, ש' מאמרש"י בפ"י על האר"ז כל פרק זה באורך דנ"ה [ובכוף דבריו כחב וכוור דרום זה של המ"ן של נשמות החחחונים ושל ז"ן מה חועלחם ואיך, הכל נעשה ומחשודר החחחון לעליון וחוזר העליון להשפיע בחחחון מדריגה אחר מדריגה וזה הדרוש הוא שורש לכל הדרושים הנאמרים בענין המ"ן ושמרכו והבינוהו כיטב ע"כ, פט"ח ר"ה פ"ד [השייך לפרקין ש' ההק' דרושי י"ה בזמן עיבור ב' דמו' ד' ל"ה שט"ל פ"ב] :

א שם אמנם העלאת מ"ן הם האק' עיבור ב' ר"ל במ"ט לעיל רפ"ב ואין לרין עלייה מ"ן אלא לבחי' המו' הפנימיים שהוא עיבור ב' דמוחין פנימיים, ועיין שכ"ג פ"ז, וס"מ פ"ז יע"ש, ועיין ש' כ"ה פ"א איך יש ב' עיבורי' דחינו' וכו' דעני' .

ב שם והנה הדיקים מעלים נשמותיהם מ"ן אל המל' וכו' כן ב' רבינו בשער הכונות דרושי הלילה פ"ג ופ"ד, ובפע"ח דרושי ר"ה פ"ד, ש' הכללים פ"ד ש"ה פ"ז מ"ק, ועיין מה שכחתי בש' המלכה פ"ט חות ד' ד"ה ובענין וכו' יפה שעה שט"ל ספ"ד שער מאמרי רש"י דהאר"ז וז"ל דנשמות הדיקים עולים נשמותיהם למ"ן חפ"י לאור"ה ע"י, במ"ט רבינו בשער הכונות דרושי ק"ט פ"ו ד' ל"ה ז"ל במלת אחר אחר שמסרת עלמך וקבלת עליך ד' מיתו' ב"ד חכוין להעלות ז"ן ונשמחך אל אימא עילאה בסוד מ"ן ע"י חו"ה דס"ג יע"ש, נמלא דנשמת האדם עולה עד ח' בסוד גדולה חסובה שמנעת עד כסא הכבוד, שנה' שוכה ישראל עד ח' אלהיך וי"ל דרבינו בא ללמדנו דונמה נשמות הדיקים העולים בלילה למל' אמנם אח"כ ביום כשהגיע עת קבלת המוחין לנורך ז"ן ה"ג שעולים אז נשמות הדיקים עם ז"ן ב' יחד למ"ן לאור"ה, ועיין שט"ל פ"ה לוח י"ט [שוד י"ל דמה שעולים נשמות האדם בלילה למל' הוא בפועל והוא ג"כ לנורך המשכה המו' החדשים שלהם עלמם . אבל ביום שעולים בק"ט ועמידה אינו בפועל גמור ממש כמו בלילה במ"ל רק במחשבה] שער ט"ל פ"א לוח א', ועיין עוד בש' מ"ד ומ"ן פ"ה כלל ו' שכחב רבינו ז"ל ומ"ן דרו"ן הם

רוחין ונפשא דלדיקייא, ודבינה כס נשמות ז"ן שהם המו' שלהם נשמות פנימיות שבהם גם נשמות הדיק' ונשמה לנשמה וגם נשמת הדיק' ועיין שם עוד בכלל ע"ו וא"כ אפשר לומר דמ"ט רבינו כאלו דנשמות הדיק' עולים למל' היינו נשמות דנפש שבהם עולים למל', דאלו נשמתם ורוחם שלים לחי' ח"ה דרו"ן כי קארתי .

ג אין זה סודת מ"ט רבינו בשער הסקדמות ד' ס"ג דרוש כ"ז בענין מ"ן מה ענינם וכו' דהרבה ממש דבחי' הכיוריים דרפ"ח הם הם בחי' המ"ן העולים במל' ד"ל דזה עלמו נעשה ע"י סיוע ישראל וע"י שם ב"ן וג' יחד עולה למל', ועיין שט"ל פ"ה כלל ז', ש' החשמל פ"ג (שט"ל פ"א לוח א') עיין בענין עלייה הנשמות איך הוא בלאה ובחלל בלילה שהרי רחל יורדת לבי"ע בלילה ובגב חלחל מחלחל לפלח עיין שער הכונות דרושי הלילה פ"ג ד' ע"ט פע"ח חיקון חלחל פ"ה ופ"ב] :

ד שם אמנם כן כחב רבינו בכ"מ ומכאן בשער נה"א פ"ה ועיין ש' הכונות דרושי הלילה פ"ד ופ"ה דר"ה ופע"ח פ"ה מדרושי חלחל ור"ה דכל זה אינו אלא כשהזווג הוא דלור"ה לנורך שניסם ז"ן אבל כשהזווג הוא לנורך חיקון הטוק' דווקא כמו בר"ה וכן בכל לילה אז מספיק שז"ל לבדו יעלה מ"ן לאימא לנורך טוק' יע"ש [עיין שם בפ"ד דר"ה שכחב רבינו שעולים שניסם יע"ש וזה הפך דידי' ארידי' שכ' שאינו עולה כ"א ז"ל לבדו] ובהו ניחא דאיך אס' אדם החחחון בחי' הזכר עולה למ"ן לגבי טוק' דז"ה שלא ה' לו לעלות אלא לגבי ז"ל הדומה לו, וי"ל והוא שכחב עוד רבינו שם בדרושי הלילה פ"ד אחר זה ז"ל והנה כמו קן ממש לרין האדם החחחון לכיון בעלמו כי רוחניותו ונשמתו מסחלקת ממנו והוא מעלה אוחס בחלחל הלילה בסוד מ"ן לגבי טוק' דז"ה לנורך בלא כדי שחובל אח"כ הוא בלוחו רגע ממש של ח"ל להעלות מ"ן לגבי בעלה שהוא ז"ל המחחיל להזדווג עמה בח"ה ע"כ . אלא שעדיין ז"ל דמאלו ראינו דחפ"י כשעולים ז"ן שניסם יחד עולים באימא ולא זה באבא זה באימא והוא דכחב רבינו בפע"ח דרושי ק"ט שטל המטט ובספר הכונות בק"ט דיוזר פ"ו דל"ה ע"ג ובדרושי הלילה פ"ט במלת אחד ח"ל אחד ח"ה ד' ח"ה ז"א ד' נוקבא כי שניסם מחייתים לעלות בסוד מ"ן באימא ע"י וכו' יע"ש [ש' הכו' ר"ה פ"א ובכ"מ] ואם נאמר דחי' ז"ה היא בחי' יכו"ה כנק' שניסם ח"י כפרך אור"ה ע"י כבוד זה דוחק ועיין ש' מ"ד ומ"ן פ"ה כלל ט"ו [עיין בס' תו"ה ד' קי"ד פ"ה יע"ש] .

ה שם הנק' שמות בני אדם פי' המו' שהוא נשמה ב"א שכהוג הוא הגולם . ובש' מאמרי רש"י שם בגירס' ז"ל שהוא בחי' הנשמה שלו שיושבה במוח כידוע יע"ש :

ו שם שאין שליטה המל' אלא בלילה כ"ב ר"ל בפועל . שם אמנם אימא ע"י שולטת ביום ובלילה ששרי זוגיאו חדיר לכן העלאת מ"ן דרו"ן הוא ביום ובלילה, וק' לעיל בראש פ"ב כחב דלזווג בחי'ו' העולמות אין ז"ן מעלים מ"ן אלא נעשה ממילא, וכאן כ' דעולים מ"ן דרו"ן ביום ובלילה [עיין ש"ט ספ"ח] :

ז שם ח"ה ק"ט דשמרת וערבית שהוא סוד העלאת מ"ן לזווג אור"ה וכו' כעוד במקומו ע"כ ר"ל במ"ט בשער הכונות דרושי ק"ט ופ"ג פ"ו, ובמ"ט ש"ה ח"ב פ"ז ככונה ד"פ שאנו אומרים בכל יום ק"ט כי לשולם איט נחשב מו"ח מוחין פנימיים דקטטת דממד אימא, וק"ט דערכית נכנסים פנימי דאבא, ובק"ט דשמרת מקי' דאבא וכו' יע"ש נמלא דכלל עתים הללו נעשו להם מו' חדשים לפי העת והזמן שהוא כנו', נמלא דחי' ע"י שולטת ביום ובלילה שזוגיאו חדיר דלא פסקי אשר לא כן במל', זה לע"ד דברי רבינו .

ח שם כי האדם החחחון אינו יכול להעלות נשמות בסוד מ"ן רק אחר היותו בן י"ג ויום א', ש"מ ספ"ג, לק' פ"ט, ועיין שער המלכים פ"ז מ"ק, שער הסקדמות ד"ן ע"ד דרוש ז"א באר דעיבור ולידה ומו' וכו' עוד שם דל"ה דרוש ה' בזמן העיבור כב' דמו' ח"ל ונבאר ענין עיבור הזה שכ' מה ענינו דע כי אחר זמן הינו' שסם ב' שנים כראשונים ואשר בהם נגמר ונשלם פרטו' של וק' חזר עוד ז"ל להעבר במשי אמו שנית כדי להכח בן בחי' מוחין .

ואל תחמה אס אחר היניקה חזר להעבר מה שאין כן בחחחוני' וכמו שאוכחתי מ"ס' הושר דקארזר בסר דיקאל לבו אהעברת מגייוה וביאור הדבר כי גם בחחחונים הענין הזה הוא כן שמליטו

כ"י

באתי

הק' ק"ש דקרבנות

לגני

מז

בדרו"ל שמה שיש לו ממו' דקט' קודם ק"ש דיוצר הוא מפאת ק"ש דקרבנות. אלא כתוב סתם שיש לו ג' מדריגות הא' דקט' דאו"א, ולא נזכר שזה מק"ש דקרבנות וצל"ע לע"ע.

ג מ"ש בש"ש דכ"ד ע"ג ד"ה והשתא משמע שהמו' הנמשכים ע"י מצוה או ברכה מסתלקים אח"כ ע"ש היטב, ולשון רבנו שם בש"ה"כ מדוייק כדבריו. ועי' שה"כ ד"כ ע"א ד"ה ונתזור שאחרי כל זיווג מסתלקים המו' לגמרי שלא יגיע בהם הפגם ע"ש. וצל"מה געשה מהם אחר שנסתלקו, וכי ישארו ח"ו מסולקים. ובמו' דתפילה שמסתלקין אחר התפילה שם מבואר שהם חוזרים בתפילה השני', וגם שם כתוב שחוזר חלק מהם, ומה געשה מהשאר. ובנה"ש בסוף הק' ברכת התורה כתב שכל התפילות והתו"מ הנעשים באותו היום הם לברר חלקי אותו היום לבד ולהעלותם מיום ליום וכו'. ובהק' המעביר ביאר תיקון הזו"ן דכללות דכל יום היאך נתקנים אב"א ופב"פ וביום ג' נגמרים ליתקן וכו' וכו'. וכפי התו"ח זיע"א שאין סילוק מו' אלא שבערך המו' שעוד לא קבלו נקרא הסתלקות, גיחא. אלא שצל"מהו ענין חזרת המו' מק"ש לק"ש ומתפילה לתפי' ואם אין סילוק חזרה מגין והיעב"א.

ב כד' שיהיה מוכן וכו'. גלע"ד כונתו דבשלמא בשאר הזמנים חוזרים המוחזין וגורמים זיווג ישו"ל או יעו"ל כנז' כ"א במקומו. אבל כאן שאין זיווג מחזרת המו' הללו למה צריכים להחזירם, לכן כ' כד' וכו', והיינו טעמא שגם הותיקין מחזירים. ועי' בש"ה"כ דרו' ג' ד"כ בכוליה ע"א. ולקוד"ן היה יותר לגרוס וכדי בוא"ו. (עי' לק' בהג' קשע"ה אות ז').

ג בבח"י הרושם הנשאר בו כי הנשאר שם וכו'. נראה שתפס כל' רו"ל בדרו' ד' ד"כ ע"ד. ולקוד"ן לכאו' שאינו בדוקא, אלא הכונה כמ"ש בדלותי בסמוך ד"ה להחזיר. כי הרי כרו"ל בדרו' ג' ד"ה ונתזור וכו' אחרי כל זיווג חוזרין ומסתלקין כל המו' לגמרי מתרי טעמי ע"ש. ובסוד"ה והנה אין וכו' כתב אמנם בלילה הם

ואפשר דבח"י התוזרת הוא בח"י מקי' דקט' דאי הנמשך במלת שמע ישראל ע"כ, לא הבנתי. שהרי כונת שמע היא קשורה להמשכת הו"ק דגד' שנמשכים באחד מפני' א"א, עי' הסדר בדרו"ל, והם מהבירו' החדשים.

אלא דצריך לומר מ"ש פת"ע ד"י ע"א ד"ה ודע וכו' דק"ש דקרבנות הוא בפני' דפני' היות וק"ש שע"ה היא בבחי' הנו', ולקוד"ד הכרח זה נראה לכאו' שאינו חזק. שהרי מו' דק"ש דקרבנות הם חדשים, אלא שעל ידם חוזרים המו' של קשע"ה. ולא מוכרח שיהיו שניהם פני' דפני', כמו שאינם שוים בבחי' היותם מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה. עוד לקוד"ד יש להבין כיון שהם בחי' מו' חדשים, **צל"ל** מתי באו לו הבחי' פני' דאי' קודם ק"ש דקרבנות, ופוי"מ דאי' ופני' דאבא קודם ק"ש דיוצר, שגם הם מו' חדשים. ובש"ש דכ"ח ע"ג אות נ"ג כתב דבק"ש דיוצר יש בו פוי"מ דאי' ופני' דאבא מפאת ק"ש דקרבנות ע"ש. וכ"ז צל"ע כיון דבישראל דיוצר נכנס בו רק מקי' אבא, והוא תשלום מה שהיו בו כבר מהקרבנות, א"כ מתי נכנסים מו' דקט' השייכים למו' דגד' הבאים באחד שהם המו' החדשים. ומכללות הענין היה אפ"ל לעת עתה (שאינן לי לזה ראי' חותכת מרו"ל), שבכל ק"ש נכנסים בו"א מאליהם מזיווג התדירי, ואינו על ידנו ובלתי שנכוון בו כלל, כמדריגות המו' דקט' השייכים לאותה הק"ש, כמדריגות שנשארו בו מהתפילה או הק"ש הקודמת (כשיש סילוק). ותשלום הקט' דשניהם באים על ידי קריאתנו שמע ישראל, והגד' דשניהם באחד וא"ש את"ם. (ועי' תו"ח צ"ד ב' ומע"א פ"ד ב' ד"ה ויכוון וכו' שגם למו' דקטנות דשמע ישראל צריך עליית מ"ן על ידנו ע"ש).

עוד יש לי להבין במ"ש הש"ש ז"ל הנו' דבק"ש דיוצר היו בו מו' דקט' מפאת ק"ש דקרבנות, ומשמע מזה שגם הם נסתלקו ונשארו שנסתלקו המו' בעוד שאנחנו עוסקים בתפילה. מהם פוי"מ דאי' ופני' דאבא, וזה חידוש גדול לו' שנסתלקו המו' בעוד שאנחנו עוסקים בתפילה. ואני הדל עני הדעת לא זכיתי עדיין למצוא

נז' ענין זה דברי' בסדר הכונה הלאה. ושו"ר
במע"א ד"ק ע"א ד"ה יש ספרים ע"ש.

מסתלקים לגמרי וע"כ בתפי' ערבית צ"ל פ"א
ק"ש וכו' ע"ש. ודוחק לו' שכונת רו"ל רק
על המו' דגד'.

הק' ק"ש דיוצר

(לב, ב) ויכוון ליחוד הק"ש. לא נז' זה בהק'
ק"ש דקרבנות. ועי' מע"א
דפ"ב סוע"א ורע"ב שיש לכוון ג"כ וכמו
שמסודר בסדר הכונה. ולפ"ד ז"ל נראה שיכוון
ביחוד הציצית גם כשלושב ט"ק שאינו עשוי
מצמר, וחיובו רק מדרבנן כמו ק"ש דקרבנות
ופשוט.

(לב, ב) ע"י מ"ע וכו' גם יכוון כי ע"י מ"ע
וכו'. ב' דברים אלו לא נז' בק"ש
דקרבנות. וצ"ל א"כ איך נעשה הדבר שם. כי
לכאו' גם שם צריכה רחל כח לעלות, וכן הכח
לנו להעלות מ"ן ולהוריד המו'. ולקו"ד רצייתי
לו' שאפ' שק"ש דקרבנות שהיא דרבנן, היות
והיא רק הכנה לק"ש דיוצר, וגם שהיא קרובה
להסתלקות המו' שלא עבר זמן רב, א"צ לכונה
מיוחדת כדי להמשיך כח, והכח גמשך מאיליו.
[עי' בפת"ע ד"י סוע"א מ"ש, וגם ע"י שצריך
תחי' לכוון לקיים אותה המצוה דאורייתא או
דרבנן ע"ש.]

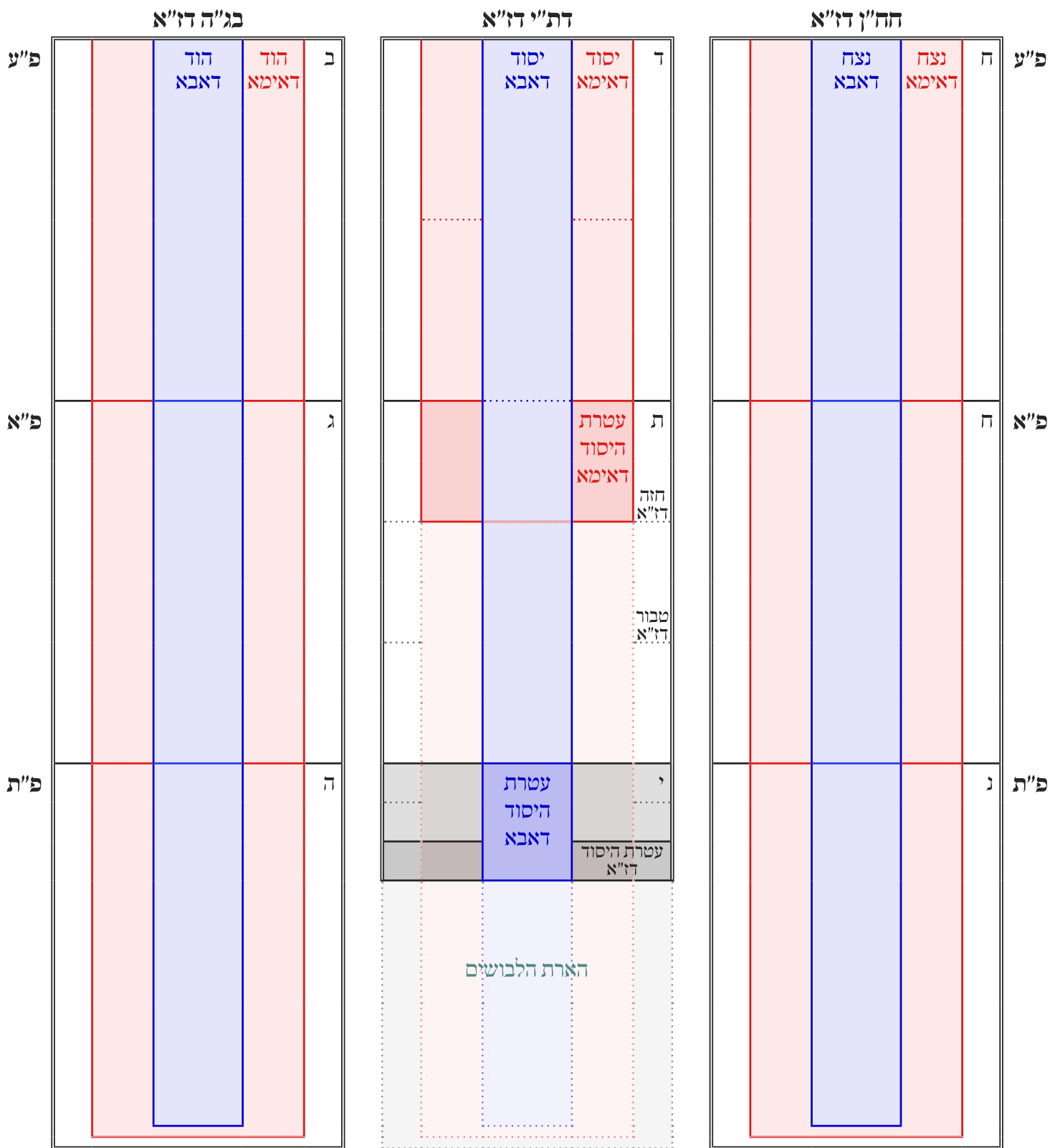
ועוד צ"ל כיון דק"ש דקרבנות היא דרבנן
וצ"ל המשכת המו' ביעקו"ר, ולא נז' זה
בסי'. וגם איך היא באה לסייע לק"ש דיוצר
שהיא דאורייתא, ושימשכו ע"כ אח"כ המו'
בהדרגה, והבחי' אינם כ"כ שויים. ועי' פת"ע
ד"ט ע"ד מ"ש הגם שאינו דומה ממש לעניננו.
ועי' תו"ח זיע"א דקכ"ב ע"ב שנראה שכשנתקנים
על ידנו יעקו"ר או זו"ן, היינו שעיקר כונתנו
היא בזו או בזו דאורייתא או דרבנן, והבחי' הב'
נמשכת ממילא ע"ש. אלא שבכאן לא נז' גם
יעקו"ר, כדי שזו"ן יתוקנו ממילא. וכן ביוצר
לא נז' זו"ן, כדי שיעקו"ר יתוקנו ממילא. ומיהו
ביוצר לכל הפחות נז' שצריך לכוון לקיים מ"ע
כמ"ש בצו"ת, והיינו שימשכו ע"כ מו' לזו"ן,

(ד) וגם מקבל ז"א מו' דקט' וכו'. וכן הלשון בק"ש
דיוצר. ומשמע שהם ב' דברים, הארה וגם
מו' דקט'. ועי' בש"ש דרו' ו' אות נ"ג שהכריח
כן מכת כמה קושיות, ושהוא ע"ד הנוק'
שמקבלת מזו"ת דאי' הארת ג' עינין ועוד
מקבלת מו' דאלקים מנה"י דאי' ע"ש. ובסדר
הכונה בישראל לא נזכר לכוון. וצ"ע לדעת מה
בחי' של הארה זו. [עי' פת"ע די"ז ע"א בתחי'
אות ד']. ומ"ש ע"ד הנוק' וכו' לכאו' לא משמע
כן מנה"ש די"ז סוע"ג ע"ש ועי' ענ"ה די"א
רע"ב.

(ה) וע"י מסירת וכו' כח המ"ן. וכתב במע"א ז"ל
דפ"א ע"א דאפ' מ"ש כח המ"ן ולא כתב
המ"ן שעיקר המ"ן הוא בק"ש דיוצר עכ"ל.
וצ"ע דגם שם כתוב כח המ"ן ע"ש. ולכאו' היה
אפ"ל כח המ"ן ר"ל כח להעלות המ"ן, שע"י
מסירת הנפש נותנים לרחל שנמצאת בברי' כח
להעלות המ"ן. וכן להקורא ק"ש ג"כ צריך לו
כח זה להעלות המ"ן, וכמ"ש בק"ש דיוצר שהוא
ע"י קיום המ"ע דק"ש. ובכאן לא זכר כח זה
ועי' לק' בסמוך ד"ה ע"י מ"ע.

(ו) ע"י עשי' ויצ' וכו'. לקוצר השגתי לא הבנתי
איך זה נעשה עתה שעו"י יעלו לברי',
בעוד שעכשו בחלק הקרבנות אנחנו מתחילים
בעשי'. ואולי י"ל שהם עולים לפי שעה עם
הבירורים הנתקנים בק"ש זו דקרבנות, שכל
כונותיה הם ממש כמו אותם הק"ש דיוצר (ועי'
ש"ש דרו' ה' דק"ש אות ח"י). ולכן הגם
שלכאורה משמע משה"כ סוף דרו' ב' דתה"ש
ודרו' ה' דק"ש שענין זה הוא בק"ש דיוצר אחר
שעלו כבר עשיה ויצ' לשם ע"י קרבנות
וזמירות, אבל כיון שיש כאן עליית בירורים
שבדאי הם נעשים ע"י הבי"ע דאצי' שירדו
לברר, אז עולים עמהם ומקבלים מו' גם הם
כמו שמקבלים זו"ן דאצי'. אח"כ ראיתי מה
שהק' בפת"ע ד"י ע"א וע"ש מ"ש. וק"ק שלא

סדר התלבשות נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא בתוך י' ספירות דז"א

- עטרת היסוד דאבא (מסתיים יחד עם עטרת היסוד דז"א).
- עטרת היסוד דאימא (עד החזה דז"א).

- מקראה:
- נה"י דאבא.
 - נה"י דאימא.
 - כלים דז"א.

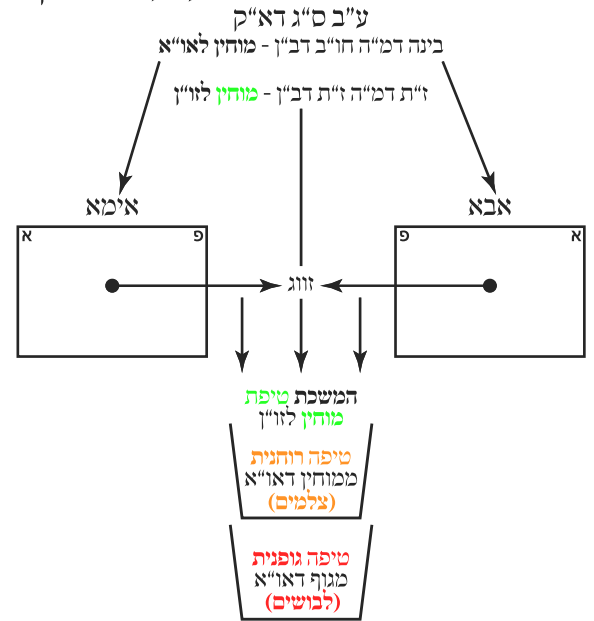
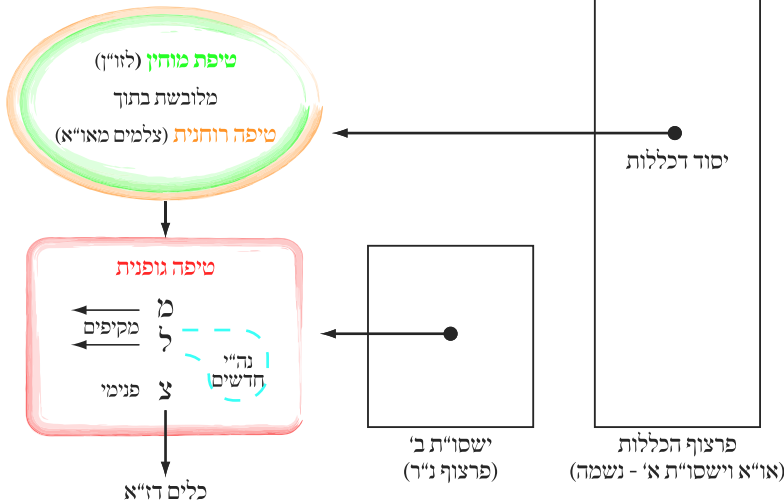
מקורות

ענ"ה דף נ"א רע"א (הארט הלבוש ביסוד).
 שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות).
 ע"ח ח"ב דף ל"ט ע"ב פ"ח ד"ה עוד (החז"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ח ח"ב דף ד' ע"ב הגהת השמ"ש אות א' (ענין אור ישר ואור חוזר).

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

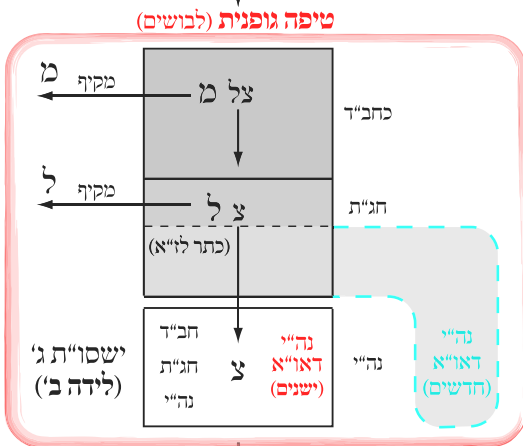
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

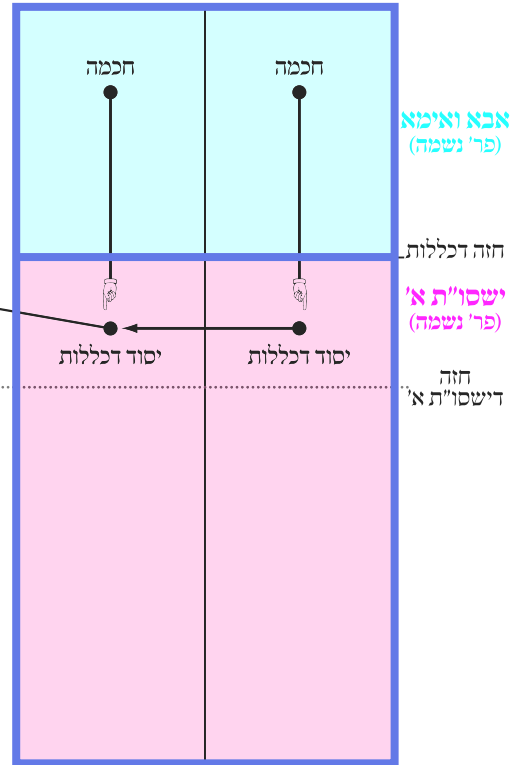
אבא ויש"ם (פר' נשמה) הכללות
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

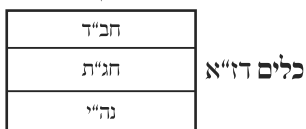
לידה א' (המשכת טיפת מוחין)
הולדת טיפה רוחנית

ישסו"ת ב' (פר' נ"ר)
מלביש ישסו"ת א' מהחזה

טיפה גופנית (לבושים)
נקראת ישסו"ת ב'

נה"י מתנתקים מכחב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונכנסים בז"א.

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דיסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית).

* השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע.

* הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ם (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב').

* שליש תחתון דת"ת דיסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

או"א (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

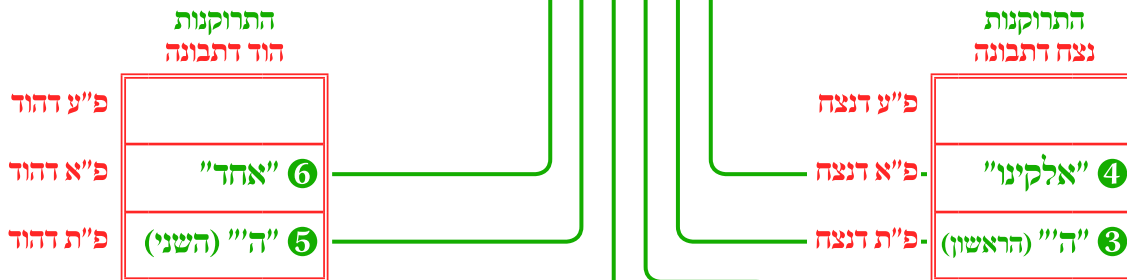
אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעב"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ד ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

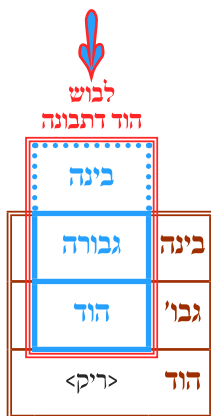
בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.
 באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

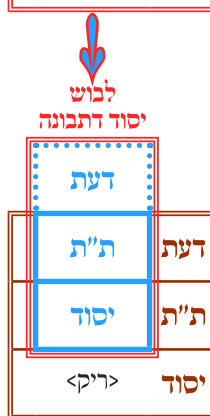
התרוקנות יסוד דתבונה

פ"ע דיסוד
 פ"א דיסוד
 פ"ת דיסוד

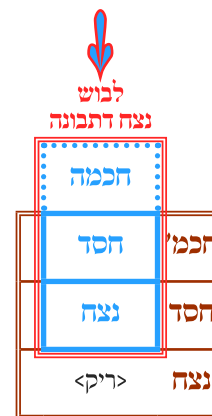
② "ישראל"
 ① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי תח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אחד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

קפה

קריאת שמע שעל המטה

קריאת שמע לליל שבת קודש בעמוד רס"ט:

[א] יבויז לקיים מצות עשה מדרבנן דקריאת שמע שעל המטה, (שהוא בפרצוף יעו"ר) ולקיים מצות עשה דיחוד השם. (ולמשך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א לאילנות), וע"י מלות עשה זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין:

[ב] יחוד הק"ש כנגד אות י' דהויה

כשאתה קורא קריאת שמע תכוין כזה: תחילה תיקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה ואח"כ תחבר אות ה' הנז' עם הו' חיבור נוק' עם ז"א להעלות מ"ן למעלה לאו"א, ואז תחבר או"א שני

אותיות י"ה, וחיבור זה גי' י"א י' דס"ג ה הו י"ה גי' י"א י'

שמע

יחוד תינן לאו"א
יאהויהה

יאהויהה בכתר

יאהלוההים בכתב

יאהדוניהי בז"ת גי' ג"ר

יכוין [ג] לברר ביחודי [ד] רפ"ח לאח' ופניס לאח' דכתב"ד דנה"י דבינה מהיכל אהבה חסד דבריאה מלכות דחסד ע"ב דע"ב מדרגה ז' ביחודי ב"ן דע"י ואבא ז"א

יוד הי ויו הי

ביחודי ב"ן דנוק' דע"י ואימא ונוק' דז"א

ע"ב דס"ג מדרגה ה' וז'

יוד הי ואו הי

ביחודי ב"ן דא"א ויט"ס ויעקב

ע"ב דמ"ה מדרגה ג' וז'

יוד הו ואו הא

מ"ד לאבא

ביחודי ב"ן דנוק' דא"א ותבונה ורחל

ע"ב דב"ן מדרגה ב' שהיא ד'

י יה יהו יוד הו

מ"ן לאימא

[ה] ס"ה גי' רפ"ח לחבר אלו הרפ"ח עם פניס דמלכות סס ב"ן יוד הו הו הו ועי"ז נק' ש"ם

[א] כסידור המודפס אין שום הקדמה, ובסידור היר"א הנוסח יכוין לקיים מ"ע לקרוא קריאת שמע.

[ב] בשער הכוונות דרושי הללית מוכח לכוין כוונת היחוד קודם שיתחיל ק"ש וכן דעת הרב אליהו מני בברכת אליהו והרב שלום ולדק. רפ"ח אלו הם דפנימיות פת"ע באתי לגני מעיל אליהו וכנראה שמעלים אותם עתה לנוק' ובאחד לז"א. דעת הבאתי לגני שנייד קודם לברר רפ"ח ואח"כ יחוד העליון דחילוניות וכן דקדק מנה"ש.

[ג] בענין הביחודים דק"ש שטה"מ מתי עלו עד עולם הבריאה, עי' פת"ע דף י' ע"א ד"ה "אך" שעי' שמכוין לקיים מ"ע דק"ש מתבררים הביחודים ועולים עד הבריאה. אמנם בק"ש דיוצר עולים הביחודים ע"י סדר התפילה דרך העולמות בארבע חלקי התפילה והוא מפני שהוא פת לזון אשר החסד גובר בעולם וגדול כחם שעולים ביחודים רבים עד אין חקר בסיוע עליית העולמות. אמנם בק"ש דקרבות וק"ש של ערבית וכן בק"ש שטה"מ הם עולים בכח שמכוין לקיים המלוא ומכין עלמו לומר ק"ש.

המשך ההגהות בעמוד הבא:

[א] כלים למ"ן עם מ"ן מיסוד לאימא

נפש יאמנצפך יאמנצפך יאמנצפך יאמנצפך יאמנצפך יאמנצפך גי' ע מיסוד לאימא.

כח המעלה מ"ן והוא רוחא ליסוד לאימא

רוח ווו יודל הלה וו הלה גי' ע מיסוד לאימא

מז"ת לאימא מספר ס"ג מבנינה לאימא ו' אותיות

נשמה ודל ה וו ה יודל הלי ואו הלי ע"ה גי' ע

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י לחג"ת ונה"י לאימא.

להמשיך לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י לחג"ת ונה"י לאימא, עם מוחין פנימיים דעיבור דצ"ל ל' וצ"ל דללס שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכזים בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות לרוחות לנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן:

חיה לנרנח"י נשמה לנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה דנפש דנ"ר דנשמה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים

חיה ונשמה לרוח לנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה

אוהויהוה אוהויהוה
יהויהוה יהויהוה

אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז' הכלולים בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

[ב] לסלק האור מהארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד לתבונה לת"ת לתבונה ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.

[א] פירוש כוונה זו עי' בהקדמת הרש"ש זיע"א שאות ע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים למ"ן שביסוד לאמא ה' ידות דשם ב"ן שהם גימ' ע' עם המ"ן שבתוכם והם בחי' נפש: גם יכוין להמשיך לזו"ן מיסוד לאמא כח המעלה מ"ן מבחי' הרומא שביסוד לאמא שהם ג' ווי"ן עם שם ב"ן גימ' ע' והם בחי' רוח: עוד יכוין להמשיך לנוק' מז"ת לאמא כל אחד כלולה מעשר שהם גימ' ע' ס"ג בגימ' ע' ו' אותיות דס"ג לאותיות מבנינה לאמא ע"ה גימ' ע' והם בחינת נשמה.

[ב] עי' שער"ח ח"ב שאלה ע"ג בשם השד"ה, שכל ענין האטנונות הו' פרקין תחילין דנה"י שבשמע ישראל הם רק רמזים למה שעתיד להיות במילת אחד.

המשך ההגהות מעמוד קודם:

[ד] בירורי רפ"ח אלו נסתפקנו בהם על איזה בחינה הוא חוזר כי תמיד חשבנו שהם דב"ן דמ"ה כי בערבית אנו מנתקנים ב"ן דב"ן וא"כ בק"ש שעה"מ ב"ן דמ"ה ועי' בהקדמה שהארכנו בזה. וכאן נכתוב קולור הדברים כדי שיהיו הדברים ברורים למכוין. והוא כי כתב הפת"ע דף נ"ו ע"א ד"ה "נמלא כלל העולה דק"ש שעה"מ וסיכום דבריו שם שהוא בירור ותיקון לזו"ן כללים פנימיים כלומר מה שחוזר משחרית ו"ק דגלות לאמא, ועוד בחינה של זו"ן הפרטיים דבחינת ב"ן דב"ן המתחיל זמן תיקונם בתחילת הלילה יעו"ש באורך. ובשער"ח ח"ב שאלה מ' דף י"ב כתב ג"כ בירורי רפ"ח דב"ן דב"ן. אמנם בק"ש על שעה"כ דף כ"א כתב שהם בירור ותיקון דב"ן דמ"ה. וכ"כ הרב אליהו סלאטקי בספרו "יד אליהו" דף קנ"א אות תשד"מ, וכן בסוף הספר בזיורים לזור י"ב עיי"ש שהם ב"ן דמ"ה. עי' עלי נהר דף ד' ע"ג אות ט"ז, שכתב שם שזו"ן הכוללים שאנו עוסקים בהם בקרשע"מ הם דחו"ב דבינה שלהם, ובר"ח גם דכתר כסדר מה שנעשה בזו"ן הפרטיים דתפילה. והיע"א.

[ה] עי' ש"ש דף כ"ז ע"ב אות ל"ח כל הרפ"ח נכללים תוך המלכות הנקראת שם ב"ן ולכן מונה שם ב"ן במספר. עי' יפ"ש אות ט"ז דרוש ו'. מהחורבן ירדה גם פנים דמלכות דב"ן וזה בירורים.

ישׁוּרָאֵל

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלנף ו"ק לתצו' עם מקיפי הל"מ ללס המלוצקים בהם, עם המוחין דיניקה המלוצקים בהם, שהם מילוי דרצוע דקס"א שפולה בגימ' ש"ר והם מקיפי החו"צ דל"מ, ומ"א אותיות דקס"א העולים בגי' אל"י שהם מקיפי החו"ג דל"מ הנז' עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוצקים בהם שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת ונקודותיהם כידוע, שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות לרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י לרוח דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן:

מוחיין מקיפים דל"מ דתבונה
יחידיה דנרנח"י לרוח דנשמה

אהיה
יהוה

חיה ונשמה ורוח דנרנח"י דנח"י לרוח דנשמה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

חיה ונשמה ורוח דנרנח"י לרוח דנשמה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

חו"ג

אהיה

אלף ה' יוד ה'

אלף למד פא, ה' יוד,

יוד ויו דלת, ה' יוד

מ"א אותי דקס"א גי' אל"י

מקיפי חו"ג דל"מ ללס הנז'

חו"צ

אלף, אלף ה', אלף ה' יוד,

אלף ה' יוד ה'.

מילוי רצוע דקס"א גי' ש"ר

מקיפי חו"צ דל"מ ללס דתבונה.

לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפר' ו"ק דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דבינה דז"א.

יכין לסלק האור המתפשט [א] בעטרת היסוד לתבונה ולהעלותו לת"ת דתבונה ומלטנן עטרת היסוד הנז' לנורח הדעת דז"א.

[א] א"ה בסיודור שבדפוס ובכת"י איתא ביסוד דתבונה, וכן אח"כ כתוב ומלטנן היסוד הנז'. אמנם השד"ה זלה"ה בהשמטות שבסוה"ס הגיה שג"ל עטרת היסוד, וכן הגיה ה"באתי לגני" ח"ה עמ' נ"ז. וכן הגהנו בשאר הק"ש דשחרית ודערבית וכ"ע, והיע"א.

[א] יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמוחא סתימאה דא"א מ"וד דע"ב דא"א. וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א. וע"ב וס"ג לדעת מ"י" דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה.

גם יכוין להמשיך לאו"א [ב] ודעת [דכללות כ"ד שעות] ג' מיני שפע מג' ע"ב שס בגי' רי"ו שבגבורות דדעת דעתיק דגניז באיכרא דא"א

אלהינו

אימא

מה"י ראשונה דע"ב דא"א
דבג"ה דמוחא סתימאה

אהיה

יהיה

אלף הי ויו הי

לכג"ה דא"א ויסקוט

יכוין לסלק האור שבפרק אמנעי
דנלח לתבונה ולהעלותו
לת"ת דתבו' וע"י כן ינטון הפרק
הנז' ללורך חכמה דז"א

יהוהדי

יסקוט

מ"י" דע"ב דא"א דדת"י
דחסדים דמוחא סתימאה.

אהיה

יהיה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

לדת"י דא"א ויסקוט

יכוין לסלק האור שבפרק תחתון
להוד לתבונה ולהעלותו
לתפארת דתבו' וע"י כן ינטון
הפרק הנז' ללורך גבורה דז"א

[ד] או"א הכוללים דב"ד שעות

יהוהדי

אבא

מ"וד דע"ב דא"א דחח"ן
דמוחא סתימאה

אהיה

יהיה

יוד הי ויו הי

לחח"ן דא"א ויסקוט.

יכוין לסלק האור שבפרק תחתון
דנלח לתבונה ולהעלותו
לתפארת דתבו' וע"י כן ינטון
הפרק הנז' ללורך חסד דז"א.

יוד הי ויו הי

שפע מעתיק לאבא

יוד הי ויו הי

שפע מעתיק לאימא

יוד הי ויו הי

שפע מעתיק לדעת דא"א

או"א הפרטיים:

ועד"ז יכוין להמשיך מוחין דיניקה מעתיק לא"א ומאח"פ דא"ק לעתיק וכן מזה לזה עד רום המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלופים לעלות מ"ן כל פר' לפרלוף שלמעלה ממנו כדי שיזדווגו כל הפרלופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרלוף שלמעלה מהם:

[א] כונה זו היא באו"א הפרטיים דבחינת כלים פנימיים ודבחינת ב"ן דב"ן והיע"א.

[ב] כ"כ השד"ה משם הרב "עלי נהר" דף י"ג ע"ג ע"י בספר "בניהו" בהשמות, וכן ב"באתי לגני" ח"ה עמ' נ"ז, הגהות למהרי" לופס.

[ג] עי"ע בהשמות שבסוף ספר בניהו שדעת השד"ה להוריד השילובים וכן האדנות שבשם הוי"ה, ונראה שהטעם הוא מכיון שהיחוד של הוי"ה אדנות הוא בתיבת אחד, וכאן הוא רק המשכה וכת לאו"א ולא לז"ן ולכן אין שייך בהם יחוד הוי"ה אדנות.

[ד] עי' שעה"כ דף נ"ז ע"ד שטונה זו היא הכנה והזמנה אל או"א ודעת להתייחד והם מתעוררים לרדת מלמעלה ואין זה עתה רק הכנה וכו', וכן עי' "באתי לגני" דף ק"ב אות ו' ומסביר שם שלדעתו גם לכאן נמשך הארה זאת ועוברת ע"י המזלח ומוכיח זה עיי"ש.

קריאת שמע שעל המטה

או"א הכוללים דב"ד שעות

במלת הוי"ה הב' אחר שהמשיך הג' מיני שפע מג' ע"ב הנז' יכוין להמשי' הג' ע"ב עלמנן עם ה"ג מגבו' דדעת דעת'י

ה"ג

רי"ן

יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי
יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי
יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי

לגבו' דעת'י שבחכמה דא"א ומסס למזל הח' נולד חסד ומסס לדעת העליון ונקה מזל הי"ג ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א

זווג תריין מזלין

יוד אלה, הי הי, ויו יוד, הי הי. ע"ב וקס"א

וימשיכו הג' ע"ב הנז' וה"ג הנז' לכחב"ד לאבא

ה"ג

רי"ן

יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי
יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי
יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי

[א] לכחב"ד לאבא [דכללות כ"ד שעות (השד"ה זלה"ה)]

[א] עי' בעלי נהר די"א ע"ג אות מ"א, שבאן נמשך הזיווג דכ"ד שעות דקשעהמ"ט, והוא דמלבד הזיווג דק"ש לאותו הזמן נמשך זיווג הכולל דכ"ד שעות דאו"א הכוללים, ונתן אבא לאימא בחי' הכלי ורוחא, שהוא בחי' הג' ע"ב גי' רי"ן, ובתחילה יכוין להמשיך הכלי ורוחא מא"א לכחב"ד לאבא, ואח"כ באחד ימשיכו ליסודו ומסס ליסוד אמא. ויכוין כלי ורוחא דיסוד דאמא. ואח"כ ימשיכס לזו"ן ויכוין כלי ורוחא דנוק'. ואח"כ ביום יתייחדו שוב או"א וזו"ן יחד דהולדה, וכמו שהאריך בזה הרש"ש זלה"ה בנה"ש בהקדמת המעביר. והדברים פשוטים ליודעי ח"ן. וכ"כ השד"ה זלה"ה כאן בהגהתו שבסוה"ס המודפס, דהמשכה זו דכללות דכ"ד שעות וכוונותיו כנזכר, והיע"א. ועי"ע על"ג אות מ"א עמ' ל"ו, ומעיל אליהו דף נ"ח, ו"באתי לגני" ח"ה עמ' נ"ז.

לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

א"ז ז"א ד' נוקביה לאה ורחל אחדות גמור ע"י א"ס המתפשט בתוכס.

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד' נוקביה לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספירות תנה"י דז"א שבה שם אדנ"י

[א] אחדות גמורה יאהדו"נהי

ובגם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דת"י לגבורות למוחא סתימאה מוחין דהויה ואלני עם הנרנח"י דו"ק לו"ן.

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיהויהויה
יהוהויהויה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

יאהדו"נהי

לחח"ן בג"ה דת"י דז"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמלעי דהוד לתבונה ולהעלותו לתפארת לתבונה ומלטנן הפרק הנז' ללורד
צינה דז"א.

ימסור נפשו עק"ה ויכוין לקבל ד' מז"ד מארבע אותיות הוי"ה וד' אותיות אדנ"י ליחדם ע"י ד'
אותיות אהי"ה וע"י ד' שמות עסמ"ב

סקילה	י	א	א	א	א	א	א	א	א
שריפה	ה	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד
הרג	ו	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
חנק	ה	י	י	י	י	י	י	י	י

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאלילות העומדת בצריאה.

ולהמשיך לה [ולבירורים שבתוכה] יי"א"י דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב' פעמים [ג] ש"ך ש"ך דיניס דז"ן הנכללים אח"כ בה (שהם הז' מלכיס דז"ן) ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה

אלף דלת נו"ן יוד שהוא גימטרי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך ויליא"י.

[א] עי' פת"ע ח"ד דח"י אות ח' שכתב אפשר דיחוד הראשון הוא בבחי' הט"ס דנוק' הנשארים למעלה אשר לא ירדו והיחוד השני הוא בבחי' נקודת המלכות אשר ירדה למטה. ועי' בחתי לגני דנ"ה בתחילתו שכתב שכלן זה הקדמה ותמינת הכוונות שאח"כ מפרט אותם.

[ב] עיין סידור היר"א שסידר כונה זו קודם קבלת ד"מ ביי"ד וכן כתב הרב מעיל אליהו וכן הר' אליהו מערבי וכן הגוסס בנה"ש דף כ"ז ע"ב. ובעניין כוונה זו היא המשך של ה' אלהינו ה', ולכאורה נריך לסדר כאן הוי"ה בניקוד מואל ולא נרנח"י דו"ק, וכן הגיה הרב מונסה ז"ל. אומנם דעת הרב "עלי נהר" ו"הבאתי לגני" וכן משמע מספר נה"ש דף מ"א ע"ב שנריך לכוין נרנח"י דו"ק היות וגבורות דלעת הם זז"ן וכו' יעוי"ש.

[ג] בענין הש"ך עי' להרב "שם משמעון" שכתב שלפני הנסירה הז"א הוא שמ"ש גי' ב"פ ש"ך ולאחר הנסירה היא נק' תמ"ר גי' ב"פ ש"ך.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

ביכורי ב"ן דע"י ואבא זז"א	ע"ב דע"ב מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	מלכות דחסד
ביכורי ב"ן לנוק' דע"י ואימא ונוק' דז"א	ע"ב דס"ג מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	מלכות דגבורה
ביכורי ב"ן דא"א ויש"ס ויעקב	ע"ב דמ"ה מדרגה ג' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	מלכות דתנה"י
ביכורי ב"ן לנוק' דא"א ותבונה ורחל	ע"ב דב"ן מדרגה ב' שהיא ד' י' י' ה' ה' י' י' ה' ה'	מלכות דמלכות

[א]ויכוין לחבר זז"ן ומתחברת רחל עם לאה יאהדו"נהי

גם יכוין להעלות נשמת זז"ן והם אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת שמע קהם חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרל"ו ו"ק דתבונה.

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
אֱלֹהִים

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים

[א] ע"י מעיל אליהו דף ז' שכתב שעתה שהעלנו הרפ"ח עם הנוק' אל הז"א, נחבר את רחל עם לאה שיהיו אחד ואח"כ יכוין לחבר את הזז"ן כדי שיהיה להם כח לברר ביכורי או"א.

וגם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת ישראל שהם
 חח"ן בג"ה דת"י לכחצ"ד וחג"ת דפרל"ו ו"ק לתבונה עם מקיפי הל"ב מ' ללס המלובשים
 בהם עם המו' דיניקה שהם מלוי רבוע קס"א העולה ש"ר והם מקיפי חו"ב ומ"א אותיות דקס"א
 העולים אל"י והם מקיפי חו"ג עם חלקי הנרנח"י [א] עם נשמתו ועם נשמת יסוד דא"א שבבינה
 דז"א עם הבירוכים הנז' למ"ן לאו"א.

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

חו"ג

אֱהִיָּה

אֱלֹהֵי הַיּוֹד הַיּוֹד

אֱלֹהֵי לְמַד פֶּאֶה הַיּוֹד הַיּוֹד,

יּוֹד וַיּוֹד דְּלֵת, הַיּוֹד הַיּוֹד

מ"א אותיות דקס"א גי' אל"י

מקיפי חו"ג דל"ב מ' ללס דתבונה

חו"ב

אֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי הַיּוֹד, אֱלֹהֵי הַיּוֹד,

אֱלֹהֵי הַיּוֹד הַיּוֹד.

מלוי רבוע דקס"א גי' ש"ר

מקיפי חו"ב דל"ב מ' ללס דתבונה.

[א] להבין נשמת יסוד דא"א עי' עליה בתו"ח דף ק"ז שכתב שהבינות דיסוד דא"א מתלבש בבינות דזו"ן ואח"כ הו"ק דיסוד דא"א מתלבש
 בו"ק דזו"ן ועתה מובן נשמת יסוד דא"א כי הבינה היא נשמה ולכן מעלים נשמת יסוד דא"א. ועי' מעיל אליהו דף ז"א שכתב מקורו בע"ח
 שכ"ט פ"ג וז"ל: והנה אח"כ היסוד והעטרה דא"א נעשה נשמה לז"א.

קצג

קריאת שמע שעל המטה

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מזכררים בזכוריו או"א שגפלו במקום זו"ן, ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג.

גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מזכוריו אחריים דאו"א שגפלו במקומם. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יבררו מזכוריו עי"ו שגפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הזכורים הנז' לע"ב ס"ג דאו"א ויכוין ולזווג טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דאו"א דכל הבחי' הנז'.

ס"ג דאו"א

ע"ב דאו"א

יוד יהי ואו יהי

יוד יהי ויו יהי

[א] ולזווג ע"ב ס"ג דאו"א

יהיהויהה איההויהה

ומולאיים הי"ס דמ"ה ממנח דאו"א עם תשלום הי"ס דב"ן היולאים מעיני או"א הנוגעים לזכוריים הנז' ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

[ב] ויכוין לזווג חב"ד חג"ת דנה"י דעתיק.

איההויהה

ולמשיך מהם הארת טיפות חו"ב לחו"ב דז"א לחב"ד חג"ת דחג"ת דאו"א.

ויכוין לזווג החב"ד חג"ת דחג"ת דאו"א.

איההויהה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין לחו"ב לחו"ב דאו"א למזל העליון.

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דעתיק.

איההויהה

ולמשיך טיפות החו"ג לחו"ב דז"א מעורבת עם אור עלמות דעתיק. לנה"י דחג"ת דאו"א שהם

הטרין כתפין

ולזווג הנה"י דחג"ת דאו"א.

איההויהה

ולמשיך טיפות המוחין חו"ג לחו"ב דז"א מעורבת עם אור עלמות דאו"א ג"כ למזל העליון.

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלה, ה' ה', ויו יוד, ה' ה'

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא וד' מוחין דבינה לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג ועי"ו נעשים אבא ויש"ס פרלוף אחד, ואימא עם תבונה פרלוף אחד. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

[א] ע"י באתי לגני דף נ"ט שכתב שתחילה מזדווגים זיווג פנימיות ואח"כ זיווג חלוניות.

[ב] שורש כוונה זו ע"י ע"ח שער כ"ט פ"ו כתב הרב שהטיפה כולה מג' בחי' והם מב' פרקין ע"י דנה"י דעתיק, והם נשמה תוך ב"פ עליונים דידים שהם חסד גבורה דאו"א, וחסד גבורה דאו"א הם נשמה במוחין דחכמה דאו"א, ושאל שם הש"ס באת ז' וז"ל א"כ מה נעשה מבינות דאו"א בז"א, ותירץ דבחי' החכמות דאו"א שהם אחסנתא דאו"א נעשה בז"א חו"ב דחכמה דז"א, ומבינות דאו"א נעשה בז"א חו"ב דבינה דז"א, ע"כ. וכנראה שכן הבין מסידור הרש"ש כאן שכתב לזווג חב"ד דנה"י דעתיק ולהמשיך הארת טי' חו"ב דחכמה דז"א וא"כ כך הבין את ע"ח וע"י שער מאמרי רשב"י דף נ"ד וירוח לך דז"ק.

[א] ויכוין לזווג או"א לפנימיות לפנימיות אחר הזיווג החילון בגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא	בכתרים	בכז"ד	בז"ת
אֵלֵהֶּיְהוָה	יֵאֱהוִיָּהּ	יֵאֱלֹהֵיִם	יֵאֱהוֹנָהּ

[ב] גם יכוין לעורר מ"ד לאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב, וגם לעורר מ"ן לאימא ע"י נשמה שלו

ושם ושם ס"ג:

יְהוָה	יֵאֱהוִיָּהּ	אֵלֵהֶּיְהוָה
יְוָד הַי וְיָו הַי	יְוָד הַי וְיָו הַי	יְוָד הַי וְיָו הַי

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבכז"ד לאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו.

וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבכז"ד לאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.

ויכוין להמשיך טיפות הנ"ל מעורבים עם אור חילוניות או"א.

או"א הכוללים דכ"ד ישעות

[א] יכוין לייחד או"א הכוללים דכ"ד ישעות אֵלֵהֶּיְהוָה

ה"ג	יְוָד הַי וְיָו הַי	גם יכוין להמשיך הג' ע"ב מככז"ד לאבא
יְהוָה	יְוָד הַי וְיָו הַי	ליסודו, ומיסודו ליסוד לאימא שהם רי"ז העליון
יְהוָה	יְוָד הַי וְיָו הַי	והם רי"ז אותיות דויס"ע ויב"א וי"ט, [עם ה"ג]
יְהוָה	יְוָד הַי וְיָו הַי	ועי"ב יכוין לכונן ולתקן את הכלי למ"ן ליסוד

לאימא.

[א] עי' פת"ע דף י"ט ע"ד, שביאר הדברים שיחוד הראשון אהיה הויה הוא הנשיקין קודם זיווג בגופא בגופא של או"א, ולכך ג"כ שינה הגירסא שם, ועיי"ש באורך וירוח לך. ועי"ע "באתי לגני" ח"א דף ס"א.

[ב] לפי מקור הדברים בשערות"ק דף מ' ע"ג ייחוד ב', מוכרח לומר שכונה זו שייכת דוקא לערבית דהוא בחי' חילוניות לפנימיות, וכ"כ בספר פאת השד"ה דף ר"ז ע"ב, וכ"כ הרב דעה והשכל דף ס"ד ע"ד ח"ד סי' י"ט, אומנם עי' בעלי נהר בדברי ר' אליהו מני זיע"א והיר"א, שכתבו שכונה זו מכוונים בכל תפילה ותפילה, ואפשר שכן דעת הפת"ע. ומנהגינו לכוין אותה רק בתפילת ערבית, והיע"א.

[ג] עי' פת"ע דף כ' ע"א אות י"י, שהאריך בכונה זו, וכן להרב עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א, שכתבו שא"ל לכוין כאן לייחד או"א, כי כבר ייחדנו אותם בה' אלקינו ה' והורדנו ג' ע"ב לככז"ד לאבא, ואח"כ כאן מורידים אותם מככז"ד לאבא ליסודו, ובונים כלי ורוחא ליסוד לאימא וליסוד דנוק, ובזיווג דיום הוא להוליד.

ויכוין לזווג יקסו"ת הראשונים דהיינו **קאימא מעלה מ"ן** **קהם חכמות וחסדים** **קהם מ"ה** **דב"ן** **והם חח"ן** **ודת"י** **לחסדים** **לללס** **דאימא** **ונותנתם** **לאבא,**

ואבא משפיע מ"ד **והם בינות וגבורות** **קהם ב"ן** **דמ"ה,** **והם בג"ה** **ודת"י** **דגבורות** **דמוחין** **לללס** **לאבא,** **ונותנס** **לאימא.**

ועי"ז **נכלל הללס לאבא** **ונעשה** **כולו** **מחכמות** **וחסדים** **קהם מ"ה** **דמ"ה** **ומ"ה** **דב"ן,** **ומתלבשים** **ד' מוחין** **בנה"י,** **חכמה** **בנלח,** **בינה** **בהוד,** **חו"ג** **ביסוד.** **והם** **ללס** **דאחור** **דבינה** **[דנה"י** **דיק"ס].**

ועד"ז **נכללו המוחין לללס לאימא** **ונעשה** **כולו** **מבינות** **וגבורות** **קהם ב"ן** **דמ"ה** **וב"ן** **דב"ן,** **ומתלבשים** **ד' מוחין** **הנז'** **בנה"י** **דילה,** **חכמה** **בנלחה,** **בינה** **בהודה,** **חו"ג** **ביסודה.** **והם** **ללס** **דאחור** **דבינה** **דנה"י** **דתבונה.**

ואז יכוין להוליא **ב' ללמי המוחין** **דאו"א** **קבנה"י** **דיקסו"ת** **הא'** **וכל** **ללס** **כולו** **מי"ס** **שבו** **דכל** **פרלוף** **ופרלוף** **מהפרלופים** **הנ"ל** **ויורדים** **ומתלבשים** **כל** **ב' ללמי המוחין** **דאו"א** **מהפרלופים** **הנ"ל** **באחוריים** **דכחב"ד** **דיקסו"ת** **הקנייס** **דפרלוף** **הנ"ל,** **ומוליחין** **הארת** **המוחין** **שלהם** **ומקיפי'** **מחוז** **לכחב"ד** **דיקסו"ת** **הקנייס** **דפרלוף** **הנ"ל,** **והם** **ב'** **לללס.**

ויכוין להשאיר **קס** **קראי המוחין** **קהם** **הכחב"ד** **דב'** **הללמים** **דאו"א** **דפרלופים** **הנ"ל** **ולהמשיך** **שארת** **המוחין** **קהם** **הו"ק** **דב'** **הללמים** **דאו"א** **דפרלופים** **הנ"ל** **ומתלבשים** **באחוריים** **דחג"ת** **דיקסו"ת** **הב'** **דפרלופים** **הנ"ל,** **ומוליחין** **הארת** **המוחין** **שלהם** **ומקיפים** **מחוז** **לחג"ת** **דפרלופים** **הנ"ל** **והם** **ל'** **לללס.**

ויכוין להשאיר **קס** **החג"ת** **דב'** **הללמים** **הנ"ל** **ושארית** **המוחין** **קהם** **הנה"י** **דב'** **הללמים** **להמשיכם** **ולהלביקס** **בט"ס** **חח"ן** **בג"ה** **דת"י** **לאחוריים** **דט'** **פרקין** **דנה"י** **דכל** **פרלוף** **ופרלוף** **דיקסו"ת** **הקנייס** **דפרלופים** **הנ"ל** **ונק'** **ז'** **לללס** **והם** **יקסו"ת** **הקליקיים:**

יכוין להחזיר הנה"י ו"ק שנמשכו בתיבת שמע

חיה לנרנח"י

לנפש לנ"ר לנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱלֹהִים

חיה ונשמה לרוח לנרנח"י

לנפש לנ"ר לנשמה

אֱהוּיָהוּ אֱהוּיָהוּ

יְהוּיָהוּ יְהוּיָהוּ

אֱלֹהִים

נשמה לנרנח"י

לנפש לנ"ר לנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱלֹהִים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפר' ו"ק לז"ן דמ"ה ודז"ן דז"ן דזינה.

עתה יכוין להחזיר המוחין דל"מ דתבונה שעלו למ"ן בישראל עם הנרנח"י

יחידה לנרנח"י לנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה ונשמה ורוח לנרנח"י לנח"י לרוח לנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה ונשמה ורוח לנרנח"י לרוח לנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חו"ג

אֱהִיָּה

אֱלֹף הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד

אֱלֹף לְמֹד פֶּאֶה הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד

יּוֹד וַיּוֹד דְּלֹת הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד

מ"א אֹתוֹת דְּקס"א גי' אֱל"י

מקיפי חו"ג דל"מ ללס דתבונה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחז"ד וחג"ת דפר' ו"ק לז"ן דמ"ה וז"ן דז"ן דזינה דז"א.

חו"ב

אֱלֹף אֱלֹף הַיּוֹד אֱלֹף הַיּוֹד הַיּוֹד

אֱלֹף הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד

מלוי רבוע דקס"א גי' ש"ר

מקיפי חו"ב דל"מ ללס דתבונה.

קריאת שמע שעל המטה

קצו

עתה יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דפרלנף ו"ק דיס"ס עם מוחין פנימיים לל' לל"ם
והל"מ מקיפים לללס דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן המלוכס
בתוכו עם נרנח"י דרוח דנשמה שסס י"ג הויות וי"ג אהיה ונקודותיהם כידוע שסס יחידות וחיות ונשמות
וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

מוחין דצל"ם דיניקה דיש"ם

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דנה"י דבינה דז"א.

זו"ן הפרטיים

ועתה יכוין להמשיך הו"ק למוחין דגדלות, שהם חח"ן בג"ה דת"י לנה"י וחג"ת לנה"י
 דבינה עם מוחין דאו"פ דז"ל ללס דנרנח"י לנשמה דז"ן דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות
 שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו דחו"ב וחו"ג דחו"ב וחו"ג עם
 הנרנח"י שלהם:

ו"ק דגדלות דאימא

אהיה
 יהוה

אהיה אהיה
 יהוה יהוה

אהיה
 יהוה

אהיה
 יהוה

אהויהויהו
 יהויהויהו

אהיה
 יהוה

חו"ב חו"ג דבינה דאימא

אלף הי יוד
 אלף הי יוד
 אלף הא יוד
 אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבור' דאימא

אלף הי וו
 אלף הה וו
 אלף הא וו
 אלף הה ואו

חו"ב חו"ג דחסד' דאימא

אלף הי וו הי
 אלף הה וו הה
 אלף הא וו הא
 אלף הה ואו הה

חו"ב חו"ג דחכמה דאימא

יוד הי ויו
 יוד הי ואו
 יוד הא ואו
 יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד חג"ת דפנימיות דפנימיות דז"ן דמ"ה ודב"ן דז"ן דפר' לנה"י
 דבינה דז"א.

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד
 אלף ווא יוד ווא
 אלף הא יוד הא
 אויהו

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו דהי
 יוד הי ואו דהי
 יוד הה וו דהה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא

קריאת שמע שעל המטה

קצט

ולקשאים קס בתב"ד המוחין לחג"ת ולהוריד המוחין לנה"י לחג"ת לני"ה הנז' דז"א.

<p>אֱלֹהִים יְהוָה</p>	<p>אֱלֹהֵינוּ יְהוָהנוּ</p>	<p>אֱלֹהֵינוּ יְהוָהנוּ</p>	<p>אֱלֹהִים יְהוָה</p>
<p>חור"ב חור"ג דבינה לאימא</p>	<p>חור"ב חור"ג לגבור' לאימא</p>	<p>חור"ב חור"ג לחסד' לאימא</p>	<p>חור"ב חור"ג לחכמה לאימא</p>
<p>אלף הי יוד אלף הי יוד אלף הא יוד אלף הה יוד</p>	<p>אלף הי וו אלף הה וו אלף הא וו אלף הה ואו</p>	<p>אלף הי וו הי אלף הה וו הה אלף הא וו הא אלף הה ואו הה</p>	<p>יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הא ואו יוד הה וו</p>

לחח"ן בג"ה דת"י לחג"ת דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן לנה"י דבינה דז"א.

<p>ג' כלי גבורה דז"א</p>	<p>ג' כלי ת"ת דז"א</p>	<p>ג' כלי חסד דז"א</p>
<p>י אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד ממ י</p>	<p>יוד הא ואו הא י יה יהו יהוו י וו ווו</p>	<p>א אל אלו אלוה אלו א ל למד</p>

יכוין למספר רומ"ח באופן זה

<p>ומס' ב"פ יהא דשקה אלהים דקט' דאו"א</p> <p>יהא יהא</p> <p>ועס ו' אלהים ענמס דקטנות דאו"א</p> <p>אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים</p> <p>ג' רומ"ח</p>	<p>ע"ב דע"ב</p> <p>ע"ב דס"ג</p> <p>ע"ב דמ"ה</p>	<p>יוד הלי ויו הלי</p> <p>יוד הלי ואו הלי יוד הלי ואו הלי</p> <p>י וו ווו יוד הא ואו הא</p> <p>ג' רי"ן</p>
--	---	--

ענין דרשי הרי"ה שער הכונות

דרוש ז ה

שום טוב כלל כיון שכל כוונתו היתה לרעהלכד ורשעהב' (ג) נקראמי שאינו משהא עלמו על הבטן עד שיכלו כל יניעותה ארע ולאיש היה אם אין בידו עבירה א' אלא זאת ואפי' זאת אינה עביר' גמורה אמנם היא כלולה מטוב ורע כי כונתו בתשיש' הוא הי' לטובה בבת זוגו אלא ששיקף בי רעה זו ולכן כנגד זה הגה שיריסיטופ' ההם מתלבשות בקלי' טובה הנק' טוב ורע כטודע אללנו וזכור זה וכיון שז"ל כן נמלא שהעושים עבירה א' אלא שמה' ומוזרי' עשה בתשובה ורועים לתקנה ולחזור ולקחת הטיפ' ההם מתוך הקלי' יקראו חסידים וזמ"ש יעלו חסידים בכבוד כו' וזה דיבר על הכת השנית משני הכותם הנו' :

אמר מייס הכותב הנה לעיל בתחלת הדרוש נראה להפך שכל שני מינים אלו נכנסים בקלי'טובה אבל מה שנלמד' הוא שלעיל לא נאמרו הדברים בדקדוק וכאן הוא האמת כי הנשמות הנמשכות משו"ל מקבלתם אשת זכרים אשת סמאל'לובה מלשיור' גופות לאותם הטיפות כיון שכולו רע אבל שיורי הטיפות של אותם שלא שיה' עלמ' בעת הזוג אותם אינם נמסרות אלא ביד קלי' טובה הנק' שו"ר כנלע"ו. אמר עוד ירגנו על משכבות והיל'ל ירגנו במשכבות אבל הכוונה לומר ירגנו ויאמרו ק"ש כדי לתקן העון שעשו על משכבותם שלא המחיתו עד שיכלו שיורי טיפי הזרע כנו'. וביאר בחזרה אופן הוא הרינו הנו' כדי בזה המה הגופות ההם ואמר רוממות אלו בנרום כו' וביאורו יוכן במה שנתבאר אללנו בענין א"ר"א כי שיעור קומתם הוא מן הגרון דא"א עד עזרה דלכא דא"א עלמו. והנה דיקנא קדישא דא"א אשר התיקון הא' שלו נק' א"ל ועל שמו כל הדיקנא נק' א"ל (ד) וזו הדיקנא הנק' רוממות א"ל הנה חפא ותליא על הגרון דא"א וזה מ"ש רוממות אל בנרום בנרון דא"א שהחסידים הנו' מתחזקים ע"י וכן בנרום זהו הדיקנא נמשך ההוא מולא קדישא (ה) הנק' ומרב פיפיות ומרב זה לוקמים אותו בידם וזהו ומרב פיפיות בידם והענין הוא כי ההוא מולא קדישא הוא בחי' אותם הנו' היות דיוני העולים רי"ו כנ"ל וגם הוא גי' ומר"ב והנה נמלא כי כל תיקון עון זה הוא ע"י השמכת שפע דעת עליון הנק' מולא קדישא אשר הוא בחי' ג' היות דמיליו יודין כמנין ומרב **ולכן** לנו לריכין עתה לבאר בחזרה מקום מן הק"ש לריך לכוין כוונ' זו אמנם נבאר בדרך קריאה הענין והוא כשאר שטק שטע ישראל כי ומכוין בענין הזוג דא"ר"א בגי' תיבות ה' אלהינו ה' כמשי"ת בע"ה **ואז לריך** לכוין שאותם ג' הויו דמיליו יודין העולי' רי"ו אשר בדעת העליון מולא עלאה הם משפיעים שפע גדול בה' אלהינו ה' שהם א"ר"א ודעת שלהם והם מקבלים מאלו הנו' היות ומשפיעים מהם ומאלו ג' היות הנו' יורד השפע עד ג' מוחין דטק' דא"א וע"י כל אלו ההשפעות מתבטלים החיטוים ומתים וכבר דעת ששני הדיקנא הוא לאשפוא דינין כנו' באדרה: |

דרוש ה' בכוונת' (ו) ק"ש הזאת על מחסנתה באר היטב דע כי הנסכדי שפנין עניינה לריך שתגיית תחלה באורך אל מה שביארנו בזהר פ' טא קל"ה ב' בביאור ענין אוריא דיכא ובזיגא דקרדיותא ושם הקדמו הקדמ' א' יקרת הערך ותשיגו בכלום ומשם תבין מה שנבאר כאן ואמנם נבאר כאן ענין שפירה דע כי תחלת כל זוג זוג כן דא"א עם אימא בין ז"א עם טוק' לריך שבתחלה יעשו בהם בחי' כלי בביאה ראשונה בסוד מ"ש אין האשה טרחת ברית אלא למי שעשא' כלי ואח"כ מזדווגים פ"ב להתעבר ולהוליד. והנה הזוג הגעשה בלידה אינו לזורך עיבור והולדה רק לעשותה כלי זכיוס הוא לזורך עיבור והולדה ממש. והענין הוא כי בחזות הלילה אז מזדווגים א"ר"א בסוד ביאה ראשונה לעשותה כלי ומכא זה הזוג נמשך כח זוג דו"ן אחר ח"ל בסוד ביאה ראשונה ג"כ ואיננה רק לעשותה כלי ואח"כ ביום יש זוג עליון דא"ר"א וזוג תחתון דו"ן ושיניהם בסוד ביאה שניה להתעבר ולהוליד כי בקיש אז הוא זוג א"ר"א כטודע ובתפלת שמריה בש"ש אז הוא זוג זו"ן וכן בלידה הקיש שאלו אומרים על המטה היא לזורך זוג א"ר"א בסוד ביאה א' לעשותה כלי ואחר ח"ל עד הבקר אז הוא זוג זו"ן והנה כפי זה מן הראוי היה שלא נקרא קיש זו שעל המטה עד ח"ל מטעם הנ"ל אבל לנו אומרים קיש קודם שנישן כי אח"כ בח"ל מטעם הזוג למעלה

הנרות וביאו ים: (א) ח"ס חמ"ל שם זה נרמו בפסוק והנה עלה זית טרף כטודע שנת הוא בחי' לריך תחתיו והיונה הוא בסוד השכינה ועלה זית הוא בסוד לריך העליון המושך ממנו טרף הורע מנין טרף הוא כסוד אלהי ומתחתיה פיה בקליטה וכנגדה פיה הקדוש בקדושה כנלע"ו: (ב) כי לאותן הנשמות שהם נמשכין מתוך זהו לריך. לא יגה אלהים להתלבט בהם כי אחר שישלנו וימותו לא יוכלו עוד ליגם לאותן הנשמות ונשמות לאותן וליקחם כן הוא הניסח כפטי"ח שם בניסח כת"י (ג) והב' הוא מי כו' ובפטי"ח הנוסח יגלו חסידים בכבוד ופי' החסידים הם אוחן עשות הנמשכות ע"י שאינו משהא עלמו על הבטן כי זה אינו נקרא רשע כמו המולא משו"ל כו' (ד) לדיח ביה א"ל קלין תיקיטין: (ה) נמשך מלא תיקון י"ג הנקרא ומרב כו' (ו) פטי"ח פ"ו מק"ש שעל המטה פתח ה"ג דטוס וילגא דף כ"ג ע"ד ודף כ"ד ע"א וע"ב וז"ל נתבאר ג"כ בדרוש המפיל צ"ל על זה פ"ו כוונת ק"ש שעל המטה הוא כוונת דכלות דכל הכ"ד עשות הנקרא מדה יום ומדה לילה הנקרא כ' מאורות הגדולים ולא כוונת הפריעים כו' וכדי לרע לכוין ככרתת המפיל כו' כמאזין דטרף"ח דיוס שעבר ולא דלוחו יוס שטמיר כה' [דוהו הסדר דכל כ"ד עשות דיוס ראשון נתקן זו"ן דיעה ראשון דכ"ד בעות ככת' חכ"ל וביוס עני נתקן זו"ן דיוס עני נ"כ ככת' א"ר"א וזו"ן דיוס ראשון בחי' פכ"ס וכנסי"א דיוס ג' א' הוא הזוג דו"ן דיוס ראשון וכן הוא הפדר תמי' שיי"ש באריכות וממלא נתת:]

והם יסוייטו לעלות ובקיש דשחרית נח' כוונה זו באורך ועיש' ואחר שכוונה להעלות מ'ן במלת אחד אז תכוין אח'ך כי אכל יסיב שהוא רוחא והסוף כלי באימא (ו) שהם בחי' ג' ההיות העולות רי"ז כנו' והרי תקנו בחי' כלי באימא עלאה בפ' שמע ישראל כו'. אח'ך בפ' בשמליו תכוין (ו) להמשיך כלי במלכות ולכן אנו לריבים עמה לתקנה פעם אחרת באופן זה והוא כי הנה נתיל וגם נתפאר עיקר דרוש זה באדר' נשא קל'ה ע"ב כנ"ל כי הבינה עלאה בהלבישה נה' שבה בסו' מוחין לויא יחיבה ביה ההוא רוחא והסוף כלי דביסוד דילה ואז אורח הרומא שהוא הוי' דמלוי יודין מתחלק מלוי יתקן בז"ה ותחילי ניהו בסוד זנוו בנזק' לעשותה כאלו גם הוא ביסוד שבה וה"ם הוי' דההין שביסוד שבה כעודע והנה חלי' הויד היא ה' הרי ארך ממלוי יודין ניהו חלי' אליה ונעשית שהין והנה בחי' הכלי הכלי אשר באימא כבר נתפאר שהוא ג' היות העולות רי"ז כנו' לכלי הכלי דייבי ז"ה בנזק' שאמרנו עמה שהוא בחי' הוי' דההין הנה הוא באופן זה (ו) שהם אחרויים הפשוטים ומלאים דההין העולות ע"ב קד"ס כזה י' י"ה י"ה יהוה הרי ע"ב יוד יוד ה"ה יוד ה"ה יוד ה"ה י"ה ה"ה ה"ה ה"ה קד"ס ומיבור שניהם הוא רי"ז ג"כ וכמו שהרי"ו העליון רמזותיו בג' תיבות שהם ה' אלפינו ה' ואמרנו בהם ב' כוונות הכלי כן זה הרי"ו התחתון נרמז בג' תיבות ברוך שם כבוד שם גם כן מב"ד כנו' פ' ואחשקן אלא שהם בחי' ג' מו' דו"ה עלמו ובתחלה אנו ממשיכין בג' תיבות אלו ג' מוחין הנק' חב"ד אל נזק' דו"ה הנק' מלכותו ואז מאירין ג' מוחין דילה תוך גולגלתא דילה הנק' מלכותו וממ"ס בשכ"מ וכמו להעלה העליון מ'ן כן עתה בזווג זה התחתון דו"ה לריכין להעלות רוחי' בסוד פקדון בבחי' מ'ן אבל בזווג דעיבור וסולדה הנעשה אחר הפלת שחרית אז לרי'ך מסירת נפשי' למיתה בסוד נפילת אפיס כמבואר במקומו אבל בזווג זה שהוא לעשותה כלי די להעלות נפשותיו בסוד פקדון והנה עד עתה היה התעוררות והכנה. ועתה במלת לשולש ועד אז נותן ז"ה דרך היסוד בו אל היסוד דנוקב' בחי' הכלי של סרי"ו התחתון הגו' ותכוין כי מלות לעולם ועד הם בגי' רי"ו והענין הוא שעתה בהעלות נפשך בסוד פקדון לבד תכוין להעלות אותם תיבות של הגשמות שהולאת בשול' ותכוין תחילה להמית גופי' דלהון ע"ה הרי"ו העליון והתחתון אשר כ"א מהם עולה גימ' ח'רבו ובכרז זה אהה ממית אותם ואז תכוין להעלותם עם נפשך (ט) בסוד מ"ן ותכוין שפי"ו הרי"ו התחתון נעשית נוק' דו"ה גם היא כלי כדומת אימא עלאה סתימאה הנקרא **סתימא** כי שם הולד בחי' יוס על יצירת הולד וז"ס אות מ' סתימא כלי לעולם ותכוין להעלות עם אותם הגשמות (י) כדי שעתה יעויירי שם גו' נוק' עלאה תוך אורח הכלי הנק' **סתימא** ולכן לרי'ך שפזזה שלא תכוין בענין זו המס סתימא עד שהשלי' הכוונה האחרת שהיא לעשות' כלי לפי שבחתי' לרי'ך לעשות הכלי ההוא הנרמז באותיות לשול ועד ועי"ו תמית גופי' של המזיקין ואח"ך תכוין במס סתימא אחר שמרת לומר כי תיבות לעולם ועד ותכוין להעלות אותם הגשמות אל תוך הכלי הגו' שהוא בחי' מס סתימא כי בו נגמר זורח הולד בחי' יוס ואם תכוין באות מ' סתימא קודם שאתמר מלת ועד תמלא שישאלו אותם הגשמות תלויות באי"ר לפי שפדיון הכלי הגו' לא יקון כו' עד תשלוס מלת ועד כנו' ותכוין כי כממשלחה מחבר ומתקן ובונו כל רמ"ח איברי' הנזכר ברמ"ח תיבין דקיש' כן בתוך מס סתימא או על לשול' גולגולת רמ"ח איברים של הגוף דאזתם הגשמות אבל כוונה זו תכוין אותה כאשר תגמר כל הק"ש כי אז נשלמו כל רמ"ח תיבותיה. וכבר נתיל בפסוק יפול מלךך אלק כו' ולכן באזמךך יושב בסתר עליון בהגיעך לפסוק הגו' תכוין הכוונה הכללית להמית אותם גופות המזיקין כנו' ועי"ן בסדר תפלת שחרית בפ' ואהבת וז"ס תמלא כוול' אי' שביארנו שם שפדיון לבין אות' עתה כו' הק"ש שפי"ו ועי"ן שם :

ועתה נבאר ענין הק"ש. שמע הכונה היא להמשיך את השבע קצוות (ג) עליון שבאימא עלאה מחסד עד המל' שבה להמשיכן ממנה אל נוק' ע"י ז"ה עלמו וזה נרמז במילת שמע' רל' ש"ס ע' כי הנוק' הנק' שם מקבלת שפע מן ז' קצוות הבינה הנק' ע' כל קלה כלול מעשרה הרי ע'. ולכן ע' זו גדולה מאלפא ביחא דהתוון רברבן דאיוטן צבינה עלמא דחתי וע' קבלתה זה השפע יכולה המלכות לעלות עד הבינה ולפי שכל שרש ומליאות המלכות איננה רק נקודה מדא קטנה כעודע והיא תחת ר"ק הת"ת ולכן היא לריכה לקבל עתה מכל הו' קצוות עליונות אבל ז"ה אינו לרי'ך לקבל שפע רק מב' קצוות לבד והם חו"ג שבחכמה (ג) לבד וזה נרמז במלת ישראל' שיי'ר אל'. שיי'ר גבורה. אל' חסד. כנו' בתיקונים וז"ס ישראל עלה במחשבה שהיא חכמה עלאה :

והנה יודע כי נוק' דו"ה מתחיל שיעור קומה מן הת"ת דו"ה ולמטה ונמלא כי החסד והגבורה דו"ה הם לבדם לז"ה ולא לנזק' ולכן הם לבדם לריכין לקבל מן החסד והגבור' שבחכמ' עלאה ועדיין גיר שהם ג' מוחין דו"ה או דנוק' אין עדיין מקום המשכנת עתה עד מלת אחד כמו שבאר בע"ה והנה אחר שהמשכנו ב' מיני שפע אלו לו ולה נמלא כי ישראל נהקן ועלה במחשבה שהיא חכמה וגם המלכות קבלה איזה תיקון ועלתה צבינה ואז שניהם מעוררים אותם לזווג עליון נוק' מעוררי' לאימי' וישראל אלא ואז מעורר היסוד העליון דאבא בבחי' ג' הויות דמילוי יודין שהם בגי' רי"ו וכבר ביארנו כי המשכת השפע הוא נמשך מדעת עליון דתיק דאנכי' בין גולגלתא ומוחא דא"ה בסוד איורי' דייבי על קרומא דאיורי' ומוחא כמבואר אללינו באדר' ומשם נמשך עד דעת עליון דלשילא מאורי' והוא מולא עלאה דדיקרא דא"ה כנ"ל בתחילת הדרוש ומשם נמשך דעת דאבא ומשם ליסוד שבו והנה ג' הויות יודין הגו' נרמזים בג' תיבות **יהוה אלהינו יהוה** ותכוין כי ב' הויות אלו הם ביודי' והויות ג' יודין נרמזה במלת אלהינו באופן זה כי הויה יודין' בבחי' ע"ב וד' אותיות' הפשוטות הם ג' כ"ו ועם הו' אותיות' ענמן הרי קיב' כמנין אלהינו ונמלא שתכוין שני כוונות בידת' ה"ה היא כי ה' אלהינו ה' ה"ם הכנה והזמנה אל א"ה ודעת ד' להזדווג כוונה שני' היא כי ג' הויות הגו' העולות רי"ו הגרמזות' ג"כ בג' תיבות אלו כנו' גם הם מתעוררים לחדת' מלמעלה ואין עתה רק הכנה והתעוררות בלבד (ה) לתבר יחד א"ה ודעת ואחר אשר כבר נתעוררו לרי'ך שנעלה מ'ן אל אימא עלאה כדי לקבל כלי הגו' מצעלה שהוא ג' הויות שעולים רי"ו כנו'. וגודש' שהמ"ן דאית' הם ז' ו"ן בגיה וז"ס **אחד** אית' ד' אית' ז"ה ד' נוק' כי שניה' מתייתדי' לעלות בסוד מ'ן באימא עלא' וגודש' כי גם אנתנו ישראל התחתונים לריכין לשקף עלמנו בזווג זה אלא שאין בנו כח לעלות אלא ע"י מסירת עלמנו בד' מיתות ב"ד על קידוש השם ולכן במלת אחד לרי'ך לכוין למסור גם אנתנו נפשותינו על קדוש השם לפי עלות נפשותינו בסוד מ'ן והם בהתחברותנו עם ז'ן בעת עליונותנו

דרוש ט עור (א) בטוונת ק"ש הגו' הנה כשאתמר הק"ש לרי'ך לבין מ'ן תיבת ואהבת עד ובשעריך יש מ"ב תיבות וסומך ודרכת כ"ס ויכוין אל שם מ"ב שהוא אבגית' כו' ויכוין לעשות ראש ומרכבה לשם הזה. ובפי' והיה אם

הנרות וביאורים : (א) פפי"ח ס"ו מק"ש של המטה ועי"ת דף ס"ב ניהר ביאור : (ב) הבינה תחילן שהם סוד ע' שנין עילאין ולהמשיגים מכינה עד המל' פ"י וי"ה וזהו שמע. פפי"ח : (ג) פי' מי"ס עיין בסידור להרב ש"ס ולה"ס ולעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ס ישראל. ש"ס : (ד) פי' ודעת לפדיונו הוא בחי' מולא עילאה דריקנא דא"ה המזווג את חו"ה. ש"ס : (ה) וז"ל פפי"ח תחילה לקחם אבא גם חלקינו כנ"ל אך כוונת חלקינו להבין את אימא ועדיין לא קבלה מלא כי עתה רק הכנה להתעורר : (ו) ואח"כ נהקן ברושא דו"ה כד' דלחת. ופי"ח : (ז) יסוד וי"ן. פפי"ח : (ח) אנתנו הרי"ו שהוא משנה בו כי אין נותן כונו כי בו נשאר שרש החסדים שם ע"ב ואינו נותן בה רק הנכוונות שהם רי"ו התחתונים שהם חו"ה דק"ש ע"ב שיעה כ"ג שכתב וגראה שפדיון להעלות תחילה אל ז"ה ואח"כ הו"ה יתן אותם למלכות כדי שיהיה בסוד זכר ונקבה עי"ש : (י) ומה שהיה תחילה בזכר כלי נקבה עתה יוצרו בסוד נקבה באותה הכלי שהוא מ"ס סתימא כו' פפי"ח עיין כאות הקודם : (יא) פפי"ח פ"ה מק"ש של המטה :

ועומדת עמהם אחר אחר כדעב גס תכין באותיות א"ח ב"זא אשר הוא שם הויה דמלוי אלפין שהוא בני' מ"ה. ובאות ד' הכין בנוק' אשר הוא שם אדני במילואו עולה תרע"א כי עתה נתמלא שמה. ודע כי זו המלכות שאנו מכוונים בד' דאחד הוא בחי' רחל לפי שהיא הספירה העשירית מן ה"ס עמלן והיא מכללן כי לכן נקרא רחל עקרת של הבית עיקרה של בית ולכן ויאבה יעקב את רחל מש"כ בלאה שהיא בחי' האחרונים שנפלו מן אימא עלאה כדעב :

ודע כי הנה ע"י תפלתו ומלות שאנו מקיימים לקרא ק"ש יש כח ותוספת גבור' ברחל לעלות עד מקום ז"א דל"ז מן המקום אשר היא עומדת בו עתה שהוא בביביל אהבה דברי' עד ז"א דל"ז ואח"כ עולים שניהם יחד עד ז"א להעלות להם מין לפי שז"א ונוק' רחל הם בניה ממד דאימא מש"כ בלאה ט' כנו' יו' והנה בזמן הגלות אין כח ברחל לעלות כיון שהיא למטה בביביל אהבה של עולם הבריאה כנו' ולכן אנו לריבין למחור נפשנו על קדוש השם באות ד' דאחד ולריך לבין ולקבל עליו ד' מיתות ב"ד סקילה שרפה הרג ומתק מן ד' אותיות אדני כמבואר אללנו בק"ש שעל המטה. וכבר ידעת מ"ש בתיקונים כי ד' מיתות ב"ד שרשם בד' אותיות אדני ולכן תכין לקבל מן ד' אותיות אשר כיוונת בהם בד' דאחד וגם תכין בד' של אחד בד' מיתות כנו' :

ושאתה מוסר נפשך בד' מיתות אלו לקדש את השם בכל לבבך ולקבל עליך עול מלכות שמים היה אשר בק"ש וטעם הדבר הוא במש"ל כי הנה אין כח ברחל לעלות עד כאן אלא ע"י מסירת נפשך כנו' וטעמו של דבר הוא כמה שהודעתך בענין היחוד של כתיבת ידי מורי ז"ל בענין השתתחות על קבר כי יש באדם נשמה לגשמה ונשמה ורוח ונפש :

והנה נשמה לגשמה באה מן אבא ונשמה מן אימא. ורוח מן ז"א ונפש מן נוק' ומלאה כי הנשמה לגשמה ונשמה הם בניס לאז"א ועלם הם אחים גמורים לז"א ונוקב' וז"ש הענין אחי ורעי ואז"ל קראם הכתוב אחים ורעים והוא בבחינת נשמה לגשמה ונשמה: **אמנם** הרוח והנפש הם בניס גמורים של ת"ת ומלכות וכנגדם נאמר בניס אחס לה' אלהיכם שהם בבחי' הרוח

והנפש והנה עתה אנתחבזווג העליון דל"ז וכוונתו עתה להעלות מין אליהם מן בנייהם שהם ז"ן וגם נשמות הנדיקים וכל אלו לריביות להעלות מין לאימא עלאה. והנה הכתוב אומר חנו עוז לאלהים על ישראל גאותו פי' כביכול השי"ת לריך עזר וסיוע וכח מן מעשה ישראל התחתונים והנה המלכות נקרא סוכת דוד הנפלה כי בעונותינו נפלה ע"י מעשינו הרעים וכן כאשר רולה לעלות לריך שיהיה ע"י זכויותינו ומעשינו הטובים כי עונותינו מפילים אותה כביכול וכוונתנו מעלים אותה ואי"כ עתה ז"א לה לעלות אס לא יהיה בנו לדיקים גמורים אשר נשמותיהם קדושות וטהורות שיש להם כח לעלות עד מקום אימא וע"י תעלה המלכות כנו' בתיקונים כי ישראל נק' גדיפין דשכינתא להעלותה למעלה ולעטם זה הגלות מתעבד ומתאריך כי אין בנו מי שיוכל לעלות במדרגה הזו כי אס יהיה בינינו מי שיוכל לעלות שם נשמתו הי' מעלה גם את המל' והיה הזווג נעשה כתיקונו והיתה מתמחרת קק הגאולה. אך עתה בזמנינו בעי"ה אין יכולת לעשות זווג כתיקונו למעלה לסיבה זו הדין מתאריך וכמעט רוב הרעוץ והזרות הבאות על האדם באות לסיבה זו. אמנם עכ"ז יש קלת תיקון כמה שנמסור נפשינו על קדוש השם בכל לב כי ע"י כן אפילו אין בנו שום מעיב והרענונו עד להפליא הנה ע"י מסירת נפשינו להריגה מתכפרים י' עונותינו כולם ויש בנו יכולת לעלות עד אימא עלאה כמ"ש חז"ל גדולה תשובה שמנעת עד כסא הכבוד שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך טו' כי ענין התשובה מעלה את האדם ומניעתו עד כסא הכבוד שהיא אימא עלאה הנקרא' תשובה ועי"כ תוכל המל' לעלות עמנו כי אנתנו גדיפין דשכינתא כנ"ל ואז יעלו ע"י נשמותינו למעלה בסוד מין אל אימא עלא' וז"ש על קדוש השם שהיא אימא אשר למעלה על ז"א הנק' ה' :

האמנם בזווג התחתון דז"ן אין לריך למסירת נפשינו להריג' רק אל נשיאת נפש בסוד מיתה טבעית בלבד כמו שית"ל בע"ה בענין נפילת אפיס. והנה לריך לבין בהויה דס"ג כי היא

דקטטת מגד אבא הוא מקבל עתה הז"א מן יש"ס מן הזווג דחי"ו העולמות כנ"ל כמו שהודעתך כי שם אלהים הוא כללות כל חי'טו"ו העולמות ושם הויה הוא פנימיות העולמות וכן המוחין דגדלו' הם שמות של הויה. **יהוה ארדינו יהוה** אחרי שקבלו ז"ן הארה מן זווג דחי'טו"ו שהוא לחיות העולמות בשמע ישראל כנ"ל. הנה עתה אנו מבינים ומזמנים את ז"א שזדווגו זווג הפנימי בבחי' נשמות לזורך מוחין דגדלות דז"ן כי הזווג הזה אינו תדיר ולריך הוא אל מעשה התחתונים ולכן ע"י הזכרת ג' שמות האלו אנו רומזים ומכוונים שיוכנו ויזדמנו לזורך הזווג הזה. והנלפ"ד בזה הוא כי הנה זווג חי'טו"ו העולמות הוא מישכ"ת זווג הפנימי מן מו"ב ולכן בשמע ישראל אנו מכווני' אל ישכ"ת ונ' שמות אלו הם בחי' ודבר זה קבלתי בפי' ממורי ז"ל כי המוחין דגדלות דז"א הנקרא עיבור ב' הוא ע"י שכללים חכמה עם יש"ס ונעשים פרטוף אחד ונכללת בינה עם התבונה ונעשים פרטוף אחד ואז שני פרטופים אלו מזדווגים לזורך המוחין דגדלות: (ג)

ונחזור לענין הגו' כי הנה יהוה הוא אבא ואלהינו הוא אימא ויהוה הוא הדעת המזווגת לאז"א כנו' בזהרה ובתיקונים והוא בחי' מזל עלאה דדיק' דז"א המזווג לשניהם ויודר אור ממנו אל הדעת דאבא ואל היסוד דאבא ואז מזדווג עם אימא כמבואר אללנו באדר' האזינו כי מולא (קדישא הוא המזווג לאז"א ואין כאן מקום ביאורו ותכין כי הויה זו הוא במילוי יודין ג"כ ד) והוא באבא ואלהינו הוא שם אהיה במילוי יודין והוא באימא. והנה יהוה הוא הויה דעי"ב דיודין ג"כ והוא בדעת המזווג. והנה ההכנה וההזמנה הזאת הוא סוד גדול. והענין הוא דע כי כל ה"ס כולם הם מזדווגות יחד ואין התחתונות יכולות להזדווג ז"ו עד שזדווגו גם העליוני' זו בזו ויאירו בתחתונות כדוגמ' מה שנת"ל כי אנו מקדימים זווג ז"א ביקש ואח"כ נעשה זווג ז"ן בשים שלום. והנה א"כ יש לדעת כי גם ז"א לריבין גם אל זווג גבוה ועליון מהם כדי שיקבלו אור משם בתחילה הלא הוא הזווג העליון העולם והסחים של ז"א ובכח מה שמקבלים מאותו הזווג יש כח בהם גם הם להזדווג וכע"ז הולך סדר המדרגות זו למעל' מזו עד שאין הפה יכולה לדבר עמוק עמוק מי ימלאנו. (ה) וסוד הענין הוא כי הנה זווג החי'ו של העולמות הנה הוא נמשך ממוחין דל"ז עלמם בלתי שיקבלו אור עליון כי ביון שכל המדרגו' אשר תחתם נמשך מהן פשוט הוא שיש בהם כדי לחיות את כולם. אבל הזווג דל"ז של פנימיות העולמות כדי להמשך נשמות חדשות ו) של התחתונים לריביות לקבל האר' וכח מלמעלה

מהם וזכור כלל זה **וגמלא** שעד עתה לא הולרכו לקבל הארה אבל עתה שרונים גם הם להזדווג לריביות הכנה והזמנה. וההכנה היא ענין קבלתם אור עליון מא"א כדי שח"כ יזדווגו במלת אחד והנה מה שהם מקבלים ממנו הם ג' הויית במילוי יודין ושלשהם רמוזים ג"כ בג' שמות יהוה אלהינו יהוה. וכבר ביארנו עניינם בביאור ק"ש שעל המטה ושם נתבאר כי ה"ס י"ג תיקונים דיקרא דעתיקא והם י"ג חוורתי דרישא דעתיקא ואין כאן מקום ביאורו ואמנם לפי שזווג ז"א נעלם מאד כי הרי אין בחי' נקבה נזכר אללו בפירוש אלא בהעלם גדול וע"כ נעלם זווג ז"א במקום הזה ואין אנו מזכירין רק זווג דל"ז לבד :

אחד ו) אחרי אשר נזדמנו והוכנו ז"א אנו מעלים עתה להם את המין כדי לזווגם במלת אחד. והנלפ"ד שלריך לבין להעלות עתה את ז"א לזורך מ"ד לחברם ולשלבם יחד ולהעלות לנוקבא לזורך מ"ן כדי להוריד אח"כ טיפת הדכורא בנוקב' ע"ד הגו' ביחוד כתיבת ידי מורי ז"ל בענין השתתחות על קברי הנדיקים. אמנם לא קבלתיו כאן בפי' (ח) וזהו מה שקבלתי כאן כי הנה לריך שבמלת אחד יכוין לג' דברים. הא' הוא להעלות החיל' מין והשני הוא לזוג אח"כ את ז"א והשלישי הוא להוריד אח"כ מוחין אל הזוין וזה סדרן. יכוין תחילה במלת אחד אל שני אותיות א"ה כנגד ז"א הנקרא א"ת של המלכות ובאות ד' תכין אל נוקבא ותכוין להעלות את שניהם גם תכין שניהם ז"ן הם האחות גמור אחד וזה תכוין בשתיחות פשט מלת אחד. גם תכוין כי א"ת הוא הז"א הכולל ט"ס כמנין א"ת והמלכות היא העשירית הנקרא ד' ע"ש שמקומה הוא כנגד שיפור ד"ם דז"א שהם הנה"י

חנהרות וביאורים: א) פע"ה פי"א מק"ס: ב) ושיון תו"ח דל"ו ע"ב: ג) נ"ב אמר מאיר סי' שהכוונה שהב' מלות מזדווגים יחד והם מורידים מיהן לז"א כדי שזדווגו ומסבין הטיפה מדעת דהיינו יסוד דמול הח' והוא העשבה דעת מכרע בנייהם כ"ל: ד) מלת ג"כ ליחא כתי"י: ה) עיין ע"ה ש"ט פי"ו ושכ"ט פי"ג: ו) וקשה הא נשמות חדשות מימות חורבן כתי"ק נפסק בטה"ד כדליתא בשער היוונים פי"א וכן בשע"ק דף ל"א ע"ד: ז) ע"ה פי"ב מק"ס: ח) סי' לחכרם ולשלבם לז"ן עתה יחד. ט) ש"ש: טו) לאה כזכר כתי"י: י) עיין בזה"ק פי' בלק דף ק"ה ע"ב ז"ל וכל מאן דשוי הכי רשותיה כהאי הורא אחתשכ ליה כאלו מסר נפשו על הדוחט שמו :